

ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ

ଯୋହନଙ୍କର ଏହି ପୁସ୍ତକ ବନ୍ଧନରେ କହନ୍ତି

1 ଏହା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଯାହା ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବ, ସେ ବନ୍ଧନରେ ତାହାଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଏସବୁ ଦେଇଥିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କର ଦୂତଙ୍କୁ ଏସବୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ଦାସ ଯୋହନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପାଇଲେ । **2** ଯୋହନ ଯାହା ସବୁ ଦେଖିଲେ, ତାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସେ ଦେଲେ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଏହି ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଚାରି ଯୋହନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା । **3** ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଏହି ବାକ୍ୟ ପଢ଼ନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହି ଭାବବାଣୀକୁ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ଏଥିରେ ଲେଖାଥିବା ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ । କାରଣ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।

ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କର ବାଣୀ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଲେଖନ୍ତି

4 ଏହିଆ ପ୍ରଦେଶର ସାତୋଟି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ମୁଁ, ଯୋହନ, ଏହା ଲେଖୁଅଛି: ଯେଉଁ ଇଗ୍ଠର ଅତୀତରେ ଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛନ୍ତି, ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସଦ୍ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଓ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । **5** ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ବନ୍ଧୁ ସାକ୍ଷୀ । ମୃତ୍ୟୁରୁ ବଞ୍ଚି ଉଠିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଓ ସେ ଏହି ଜଗତର ଗୁନାମାନଙ୍କର ଗୁନା ।

ସେହି ଯୀଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । ସେହି ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ଦେଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି । **6** ଯୀଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଗୁଣ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ କରନ୍ତି ଓ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବାରେ ଯାଦକ ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କରନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ଗୌରବ ଓ ପରାକ୍ରମ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ହେଉ । ଆମେନ ।

7 ଦେଖ, ଯୀଶୁ ମେଘମାଳାରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ଚକ୍ଷୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଏପରିକି ତାହାଙ୍କୁ ବନ୍ଧ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବେ । ଏ ପୃଥିବୀର ସବୁ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନରେ ଉତ୍ସାହରେ ରୋଦନ କରନ୍ତେ । ହଁ, ଏହା ଘଟିବ । ଆମେନ ।

8 ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, ମୁଁ “ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ” (“ଆଲଫା” ଓ “ଓମେଗା”) ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି, ଅତୀତରେ ଥିଲି ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ରହିଥିବି । ମୁଁ ସର୍ବଶକ୍ତମାନ ।”

9 ଯୀଶୁଙ୍କ ଦୁଃଖଭୋଗ, ଗୁଣ୍ୟ ଓ ଧର୍ମ୍ୟରେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହଭାଗୀ ଭାବି ମୁଁ ଯୋହନ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର ଓ ଯୀଶୁଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ ହେବା ହେତୁ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ ପାତ୍ତ ଚାପରେ ଥିଲି କାରଣ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କଲି । ମୁଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲି । **10** ପ୍ରଭୁଙ୍କ

ଦିନରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅଧିକାର କରନେଲେ । ମୁଁ ହଠାତ୍ ପଛପଟୁ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି । ଏହି ଶବ୍ଦ ଭୂରୀନାଦ ପରି ଥିଲା । **11** ସେହି ସ୍ଵର ମୋତେ କହଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସବୁ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ଓ ତାହାକୁ ସାତୋଟି ମଣ୍ଡଳୀ: ଏଫିସ, ସୁର୍ଯ୍ୟ, ପର୍ମା, ଥୁମ୍ବରୀର ସାର୍ଦୀ, ଫିଲଦେଲଫିଆ ଓ ଲାଓଦିକୀଆକୁ ପଠାଅ । **12** ମୁଁ ବୁଲିପଡ଼ି ଦେଖିବାକୁ ଗୁହଁଲି ଯେ, କିଏ ମୋତେ ଏହିକଥା କହୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ବୁଲିପଡ଼ିଲି, ସେତେବେଳେ ସାତୋଟି ସ୍ତମ୍ଭର ଦୀପରୁଖା ଦେଖିଲି । **13** ସେହି ସାତୋଟି ସ୍ତମ୍ଭର ଦୀପରୁଖା ମଝିରେ: “ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ପରି” ଜଣେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ଗୋଟିଏ ଲମ୍ବା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ସେ ତାହାଙ୍କ ଛାତିରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭର ପଟୁକା ପିନ୍ଧିଥିଲେ । **14** ତାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଓ ବାଳ ଶୁଭ୍ର ପଶମ ଓ ହମ ପରି ଶୁଭ୍ର ଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ଆଖି ଅଗ୍ନିଶିଖା ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା । **15** ତାହାଙ୍କ ପାଦ ଯେପରି, ପିତ୍ତଳ ନିଆଁ ଭାଙ୍ଗିରେ ଦେଖାଯାଏ ସେହିପରି ଶୁଭ୍ର ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵର ବନ୍ୟାଜଳର ଗନ୍ଧନ ଭଳି ଥିଲା । **16** ସେ ତାହାଙ୍କ ଡାହାଣ ହାତରେ ସାତୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର ଧରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ଭିତରୁ ତୀକ୍ଷଣ ଭୂଲଧାର ମୁକ୍ତ ଖଡ୍ଗ ବାହାରିଆସିଲା । ସେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସୂର୍ଯ୍ୟଭଳି ତେଜୋମୟ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ।

17 ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ତାହାଙ୍କ ପାଦତଳେ ଗୋଟିଏ ମୃତ ମଣିଷ ପରି ପଡ଼ିଗଲି । ମୋ ଉପରେ ଆପଣା ଡାହାଣ ହାତ ରଖି ସେ କହଲେ, “ଉୟ କର ନାହିଁ । ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ।” **18** ମୁଁ ଜୀବିତ । ମୁଁ ମରଯାଇଥିଲି କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ମୁଁ ସବୁବେଳ ପାଇଁ ଜୀବିତ ହୋଇଅଛି । ମୋ ପାଖରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପାତାଳ*ର ରୁକ୍ ରହୁଛି । **19** ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଥିବା କଥା ଲେଖ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ଘଟୁଛି ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯାହା ଘଟିବ, ସେ ସବୁ ଲେଖ । **20** ମୋର ଡାହାଣ ହାତରେ ଯେଉଁ ସାତୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର ଦେଖିଲି, ତାହାର ଓ ସାତଟି ସ୍ତମ୍ଭର ଦୀପରୁଖାର ନିଗୁଡ଼ ଅର୍ଥ ଏହିପରି ଅଟେ: ସାତ ଦୀପରୁଖା ହେଉଛି ସାତୋଟି ମଣ୍ଡଳୀ । ସାତ ନକ୍ଷତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ସାତୋଟି ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତ ।”

ଏଫିସ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ପତ୍ର

2 ଏଫିସ ନଗରର ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଏହା ଲେଖ: “ଯିଏ ଡାହାଣ ହାତରେ ସାତୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର ଧରିଛନ୍ତି ଓ ସାତୋଟି ସ୍ତମ୍ଭର ଦୀପରୁଖା ମଧ୍ୟରେ ଗୁଲନ୍ତି, ସେ ଭ୍ରମ୍ଭକୁ ଏହି କଥାମାନ କହୁଛନ୍ତି । **2** ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଣେ, ତୁମ୍ଭେ

ପାତାଳ ଏକ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାକୁ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଲୋକମାନେ ଯାଆନ୍ତି ।

ଯେ କଠିନ ପରଗ୍ରମ କର ଓ ଅସୀମ ଧୈର୍ଯ୍ୟଧର ରଖିଥାଅ । ତୁମ୍ଭେ ଯେ ମଘ ଲୋକଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ମୁଁ ନାଣେ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରେରଣିତ ନ ହେଲେ ହେଁ ନିଜକୁ ପ୍ରେରଣିତ ବୋଲି କହନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତୁ । 3ମୁଁ ନାଣେ ତୁମ୍ଭର ବହୁତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅଛି କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ନାମ ନିମନ୍ତେ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ ଓ ଏସବୁ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିନାହିଁ । 4କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର ଏହି କଥା ଅଛି: ତୁମ୍ଭର ଆରମ୍ଭରେ ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ଥିଲା, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପ୍ରେମ ହରାଇଛ । 5ତେଣୁ କେଉଁଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ପତନର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି, ତାହା ମନେ ପକାଅ । ହୃଦୟ ପରବର୍ତ୍ତନ କରି ଅନୁତାପ କର ଓ ପୁଣି କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କର । ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ବଦଳିବ ନାହିଁ ତେବେ ମୁଁ ଆସି ତୁମ୍ଭର ଦୀପଗୁଣାକୁ ତା'ର ସ୍ଥାନରୁ ଅଲଗା କରିଦେବି । 6ତୁମ୍ଭେ କେତେକ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ । ତୁମ୍ଭେ ନିକଳାୟତୀୟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପକୁ ଘୃଣା କର । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଘୃଣା କରେ ।

7ଯାହାର ଗୁଣିବା ନିମନ୍ତେ କାନ ଅଛି, ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଆତ୍ମା କହୁଥିବା କଥା ସବୁ ସେ ଗୁଣିବା ଉଚିତ ।”

ପୁଣ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯାଗୁଙ୍କର ପତ୍ର

8ପୁଣ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଏହା ଲେଖ:

“ଯେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ, ଯେ ମୃତ ହୋଇ ପୁଣି ଥରେ ନୀବିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି, 9ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କଷ୍ଟ ନାଣେ । ମୁଁ ନାଣେ, ତୁମ୍ଭେ ଗରୀବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭେ ଧନୀ । ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପବାଦ ମୁଁ ଗୁଣିଛି । ସେହି ମନ୍ଦକଥା କହିବା ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦୀ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଯିହୁଦୀ ନୁହଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଗୟତାନର ଦଳର ଲୋକ । 10ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଯେଉଁସବୁ ଦୁଃଖ ଆସୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ଉନ୍ନତ କରନାହିଁ । ମୁଁ ନାଣେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେ ନିଜକୁ ଗୟତାନ କାରାଗାରରେ ରଖିବ । ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏପରି କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦଶବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ସହ୍ୟବ । କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ ରୁହ, କାରଣ ତୁମ୍ଭକୁ ହୃଦୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ । ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ ରହିବ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ନୀବନରୂପକ ମୁକ୍ତି ଦେବି ।

11“ଯାହାର ଗୁଣିବା ନିମନ୍ତେ କାନ ଅଛି, ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଆତ୍ମା କହୁଥିବା କଥା ସବୁ ସେ ଗୁଣିବା ଉଚିତ । ଯେ ବିଦୟା ହୁଏ, ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ଆଦୌ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବନାହିଁ ।”

ପର୍ଗମ୍ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯାଗୁଙ୍କର ପତ୍ର

12“ପର୍ଗମ୍ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଏହା ଲେଖ:

“ଯାହାଙ୍କର ତୀକ୍ଷଣ ଦ୍ୱିଧାରୟୁକ୍ତ ଖଡ୍ଗ ଅଛି, ସେ ଏହା ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛନ୍ତି । 13ମୁଁ ନାଣେ ଯେ, ଗୟତାନର ସିଂହାସନ ଯେଉଁଠାରେ ରହିଛି, ସେହି ନଗରରେ ତୁମ୍ଭେ ବାସ କରୁଛ । ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାବାନ ହୋଇଅଛ ଏପରିକି,

ଗୟତାନ ବାସ କରୁଥିବା ସେହି ନଗରରେ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ସାକ୍ଷୀ ଅନ୍ତପାଇଁ ହତ୍ୟା କରିଯିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ବୋଲି ଅସ୍ୱୀକାର କରି ନ ଥିଲ ।

14“ତଥାପି ମୋର ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କହିବାକୁ ଅଛି: ତୁମ୍ଭ ଦଳ ଭିତରୁ କେତେକ ଲୋକ ବିଲୟମାନ ଗିକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ବିଲୟମାନ ବାଳକ ପ୍ରତିମାକୁ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାପାଇଁ ଓ ଯୌନଗତ ପାପ କରି ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାପ କରିବା ପାଇଁ ଗିକ୍ଷାହେଲୁ ।

15ସେହିପରି ତୁମ୍ଭ ଦଳର କେତେକ ଲୋକମାନେ ନୀକଲାୟତୀୟମାନଙ୍କର ଗିକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି । 16ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ମନ ପରବର୍ତ୍ତନ କର । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମନ ପରବର୍ତ୍ତନ କରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସିବି ଓ ମୋର ମୁଖରୁ ବାହାରୁଥିବା ଖତୁରେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବି ।

17“ଯାହାର ଗୁଣିବା ନିମନ୍ତେ କାନ ଅଛି, ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଆତ୍ମା କହୁଥିବା କଥାସବୁ ସେ ଗୁଣିବା ଉଚିତ ।

ଯେ ବିଦୟା ହୁଏ, ତାହାକୁ ମୁଁ ଗୁପ୍ତ ମାନ୍ନା* ଦେବି । “ମୁଁ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ଧଳା ପଥର ଦେବି, ଯାହା ଉପରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ନାମ ଲେଖାଯିବ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ପଥର ପାଇବ, ତାହାଛଡ଼ା କୌଣସି ଲୋକ ଏହି ନୂତନ ନାମ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ଥୁମ୍ଭାଗ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯାଗୁଙ୍କର ପତ୍ର

18“ଥୁମ୍ଭାଗ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଏହା ଲେଖ:

“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଯାହାଙ୍କର ଆଖି ଅଗ୍ନିଶିଖା ପରି ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ଓ ପାଦ ଦୁଇଟି ପିତ୍ତଳ ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି: 19ମୁଁ ତୁମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ନାଣେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରେମ, ବିଶ୍ୱାସ, ସେବା, ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ନାଣେ । ମୁଁ ନାଣେ, ତୁମ୍ଭେ ଆରମ୍ଭରେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ । 20କିନ୍ତୁ ମୋର ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି କଥା ଅଛି: ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଯିଦେବଳ ନାମଧାରଣୀ ମହଳାକୁ ତା'ର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେଉଛ । ସେ ନିଜକୁ ଉବିଷ୍ୟଦବକ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି କହେ । ସେ ତା'ର ଗିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲାଇଅଛି । ସେ ମୋର ଦାସମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଭିଚାର ପାପ କରିବାକୁ ଓ ପ୍ରତିମାକୁ ବିଧାୟାଉଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଗିକ୍ଷା ଦେଉଛ । 21ମୁଁ ତାହାକୁ ହୃଦୟ ପରବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଓ ପାପପଥରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ପାଇଁ ସମୟ ଦେଲେ ହେଁ ସେ ନିଜକୁ ପରବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ । 22ତେଣୁ ମୁଁ ତାକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାପୁଣ୍ୟ ଗୟାରେ ପକାଇଦେବି । ତା'ସହତ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର ପାପକର୍ମ କରିବେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବେ । ସେମାନେ ଯଦି ତା'ର ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିଜକୁ ଫେରାଇ ନ ଆଣିବେ, ତେବେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି । 23ମୁଁ ତା'ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ବଧ କରିବି । ସେତେବେଳେ

ମାନ୍ନା ମରୁଭୂମିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜଲୋକଙ୍କୁ ବିଧାୟାଉ ଥିବା ସ୍ୱର୍ଗର ଖାଦ୍ୟ । ଯାତ୍ରା 16:4-36

ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀବର୍ଗ ଦାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ, ଲୋକମାନଙ୍କର ଭ୍ରାମ୍ୟ ଓ ବରୁଣଗୁଡ଼ିକ ଦାଣେ ଓ ତାହାର ପରୀକ୍ଷା କରେ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଫଳ ଦେବି।

24“କିନ୍ତୁ ଥୁୟୁତୀଗୁର ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ତା’ର ଶିକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କରନାହାଁନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର କହବା ଶୟତାନର ନିଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କର ନାହାଁନ୍ତି, “ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହୁଛି: ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅନ୍ୟ ଭାର ଲଦବ ନାହିଁ। 25ମୁଁ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଧର ରଖିଥାଅ। 26ଯେ ବନ୍ଦୀ ହୁଏ ଓ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିରହେ, ମୁଁ ତାହାକୁ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦେବି।

27“ସେ ଲୌହଦଣ୍ଡରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବି। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଟିପାତ୍ର ଭଳି ଭାଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡ-ଖଣ୍ଡ କରିଦେବି।”

ଗୀତାହତା 2:9

28ମୁଁ ମୋର ପରମପିତାଙ୍କଠାରୁ ଏହି କ୍ଷମତା ପାଇଥିଲି। ମୁଁ ସେହି ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଭୃତୀତାଗ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେବି। 29ଯାହାର ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ କାନ ଅଛି, ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଆତ୍ମା କହୁଥିବା କଥାସବୁ ସେ ଶୁଣିବା ଉଚିତ।

ସାର୍ଦ୍ଧା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯାଗୁଙ୍କର ପତ୍ର

3 ସାର୍ଦ୍ଧା ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଏହା ଲେଖ: “ଯାହାଙ୍କଠାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସାତୋଟି ଆତ୍ମା ଓ ସାତୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର ଅଛି, ସେ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ କର୍ମ ବିଷୟରେ ଦାଣେ। ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ନାମକୁ ମାତ୍ର ଦାବିତ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ମୃତ। 2ଦାରି ଉଠ! ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଲୋପ ପାଇଯାଉଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମରଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେସବୁ ଦୃଢ଼ କର। କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭର କର୍ମକୁ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପାଇନାହିଁ। 3ତେଣୁ ପ୍ରଥମରେ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲ ଓ ଶୁଣିଥିଲ, ତାହା ମନେ ପକାଅ। ସେଗୁଡ଼ିକର ବାଧ୍ୟ ହୁଅ। ନିଜ ହୃଦୟ ଓ ଦାବନ ପରବର୍ତ୍ତନ କର। ତୁମ୍ଭେ ନାଗ୍ରତ ହୁଅ, ନଚେତ୍ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁପର ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସିବି ଓ କେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ ହତବୃଦ୍ଧି କରିଦେବି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଦାଣିପାରିବ ନାହିଁ। 4ତଥାପି ସାର୍ଦ୍ଧାରେ କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ବସ୍ତୁକୁ ଅପରସ୍ଥାର କରି ନାହାଁନ୍ତି। ସେହି ଲୋକମାନେ ଶୁଭ୍ର ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି ମୋ ସହତ ଗମନାଗମନ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। 5ଯେ ବନ୍ଦୀ ହୁଏ, ସେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି ଧଳା ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧିବ। ମୁଁ ଦାବନ ପୁସ୍ତକରୁ ସେହି ଲୋକର ନାମ କଦାପି ଲୋପ କରିବି ନାହିଁ। ମାତ୍ର ମୁଁ ତାହାର ନାମକୁ ମୋହର ପରମପିତା ଓ ତାହାଙ୍କର ଦୂତମାନଙ୍କ ସାମନାରେ ସ୍ଵୀକାର କରିବି। 6ଯାହାର ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ କାନ ଅଛି, ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଆତ୍ମା କହୁଥିବା କଥାସବୁ ସେ ଶୁଣିବା ଉଚିତ।

ଫିଲିଦେଲ୍‌ଫିଆ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯାଗୁଙ୍କର ପତ୍ର

7ଫିଲିଦେଲ୍‌ଫିଆସ୍ଥିତ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଏହା ଲେଖ:

“ଯେ ପବିତ୍ର ଓ ସତ୍ୟ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି କଥା ଲେଖୁଛନ୍ତି। ସେ ଦାଉଦଙ୍କ ଗୃହ ହାତରେ ଧରନ୍ତି। ସେ ଯାହା ଖୋଲି ଦିଅନ୍ତି, ତାହା ବନ୍ଦ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ। 8ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ଦାଣେ। ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାର ଖୋଲି ରଖିଛି। କେହି ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ମୁଁ ଦାଣେ, ତୁମ୍ଭେ ଦୁର୍ବଳ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଶିକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କର। ତୁମ୍ଭେ ମୋ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା ପାଇଁ କେବେ ଭୟ କରନାହିଁ। 9ଗୁଣ! ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଶୟତାନର ଗୋଟିଏ ଦଳ ଅଛି। ସେମାନେ ନିଜକୁ ଯିହୁଦୀ ବୋଲି କହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ। ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଯିହୁଦୀ ନୁହଁନ୍ତି। ମୁଁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିବି ଓ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ତଳେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବି। ତେବେ ସେମାନେ ଦାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରୁଛି। 10ତୁମ୍ଭେ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହତ ମୋର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର। ତେଣୁ ଜଗତନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମଗ୍ର ଜଗତ ଉପରେ ଦାରୁଣ ତାଡ଼ନା ଓ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ଆସିବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା କରିବି।

11“ମୁଁ ଗୀତ୍ର ଆସୁଛି। ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଧରରଖ। ତେବେ କେହି ତୁମ୍ଭର ମୁକୁଟ ହରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ। 12ଯେ ବନ୍ଦୀ ହୁଏ, ତାହାକୁ ମୁଁ ମୋର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵୟ ସ୍ଵରୂପ ରଖିବି। ସେ କଦାପି ସେଠାରୁ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ହେବ ନାହିଁ। ମୁଁ ସେହି ଲୋକ ଉପରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ଲେଖିବି। ମୋ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ନଗରର ନାମ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତା’ ଉପରେ ଲେଖିବି। ଏହି ନଗରର ନାମ ‘ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମ’। ସେହି ନଗର ମୋହର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆସୁଅଛି। ମୁଁ ମୋର ନୂତନ ନାମ ମଧ୍ୟ ସେହି ଲୋକ ଉପରେ ଲେଖିବି। 13ଯାହାର ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ କାନ ଅଛି, ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଆତ୍ମା କହୁଥିବା କଥାସବୁ ସେ ଶୁଣିବା ଉଚିତ।

ଲୁଅବକୀଆ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯାଗୁଙ୍କର ପତ୍ର

14“ଲୁଅବକୀଆ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହା ଲେଖ:

“ଯେ ଏହି ସବୁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛନ୍ତି, ସେ ଆମେନ* ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଓ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି। ପରମେଶ୍ଵର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଗାସକ। ସେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: 15ମୁଁ, ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ଦାଣେ। ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ନୁହଁ ବା ଶୀତଳ ନୁହଁ। ମୁଁ ଆଶା କରେ, ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ କମ୍ପା ଶୀତଳ ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତା। 16କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ କମ୍ପା ଶୀତଳ ନ ହୋଇ ନୀତିଗୀତଷ୍ଠେ ହେବାରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁଖରୁ ଉଦ୍‌ଗାର କରି ବାହାର କରିଦେବି। 17ତୁମ୍ଭେ କୁହ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଧନୀ। ତୁମ୍ଭର ବହୁତ ଧନ ଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଅଭାବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଦାଣିନାହିଁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ଅଭାଗା, ଦୟାଳୀୟ, ଦରଦ୍ର, ଅନ୍ଧ ଓ ଭଲଗ୍ନ।

ଆମେନ ଅର୍ଥାତ୍ “ସତ୍”। ଏହା ଯାଗୁଙ୍କ ନାମପର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି।

18 ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ପରମର୍ଶ ଦେଉଛି ଯେ, ତୁମେ ମୋଠାରୁ ଅଗ୍ନିରେ ଖାଣ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସ୍ତନ କଣି। ତା'ପରେ ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଧନୀ ହୋଇଯିବ। ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହା କହୁଛି: ଧନୀ ବସୁ କଣି। ତେବେ ତୁମେ ନିଜର ଲଜ୍ଜାପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଲଗ୍ନତାକୁ ଘୋଡେଇ ରଖିପାରିବ। ମୁଁ ତୁମକୁ ଓଷଧ କଣି ଆଖିରେ ଲଗାଇବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ କହୁଛି। ତାହାହେଲେ ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଦେଖିପାରିବ।

19 ମୁଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗୋଧନ କରେ ଓ ଦଣ୍ଡ ଦିଏ। ତେଣୁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କର। ନିଜ ହୃଦୟ ଓ ନିଜ ନୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର। 20 ଦେଖ, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି ଓ ଘୂର ପାଖରେ ଠିଆହୋଇ ଆଘାତ କରୁଛି। ଯଦି ନିଶେ ଲୋକ ମୋ ସ୍ତନ ଶୁଣେ ଓ ଘୂର ଫିଟାଏ, ତେବେ ମୁଁ ଭିତରକୁ ଆସି ସେହି ଲୋକ ସହତ ଖାଇବ। ସେ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ମୋ ସହତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବ।

21 ଯେ ବିଦୟା ହୁଏ, ମୁଁ ତାହାକୁ ମୋ ସହତ ସିଂହାସନରେ ବସାଇବି। ଯେପରି ମୁଁ ବିଦୟା ହୋଇ ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ସହ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ବସିଥିଲି, ସେ ସେହିପରି ମୋ ସହତ ବସିବ। 22 ଯାହାର ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ କାନ ଅଛି, ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଆଜ୍ଞା କହୁଥିବା କଥାସବୁ ସେ ଶୁଣିବା ଉଚିତ।

ସୋହନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗ ଦେଖିବା

4 ଏହାପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱର୍ଗର ଗୋଟିଏ ଘୂର ଖୋଲି ହୋଇଅଛି। ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ୱର ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣିଥିଲି, ସେହି ସ୍ୱର ପୁଣି ଶୁଣିଲି। ଏହି ସ୍ୱର ତୁରୀନାଦର ଗନ୍ଧ ପରି ମନେହେଲା। ସେହି ସ୍ୱର କହିଲା, “ଏଠାରୁ ଉପରକୁ ଉଠିଆସ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯାହା ଘଟିବ, ତାହା ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖାଇବି।” 2 ତତ୍ପରେ ଆଜ୍ଞା ମୋତେ ତାହାଙ୍କ ଅଧୀନକୁ ନେଇଗଲେ। ସ୍ୱର୍ଗରେ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ସିଂହାସନ ଥିଲା। ସେହି ସିଂହାସନରେ ନିଶେ ବସିଥିଲେ। 3 ସିଂହାସନରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବସିଥିଲେ, ତାହାଙ୍କର ରୂପ ମୂଲ୍ୟବାନ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତମଣି ଓ ପଦ୍ମଗ୍ରମଣିର ଭଳି ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ମରକତମଣିର ଶୋଭା ସଦୃଶ ଗୋଟିଏ ମେଘଧନୁ ଘେରି ରହିଥିଲା। 4 ସେହି ସିଂହାସନର ଗୁରୁପାଖରେ ଆଉ ଚକ୍ରଗଣି ସିଂହାସନ ଥିଲା। ସେହି ଚକ୍ରଗଣି ସିଂହାସନରେ ଚକ୍ରଗ ନିଶେ ପ୍ରାଚୀନ ବସିଥିଲେ। ସେମାନେ ଶୁଭ୍ରବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଏବଂ ମସ୍ତକରେ ସ୍ତନାର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। 5 ସିଂହାସନରୁ ବିଭିନ୍ନ ଆଲୋକ ଓ ଉଡ଼ୁଥିବା ଗନ୍ଧ ଶୁଭୁଥିଲା। ସିଂହାସନ ସାମନାରେ ସାତୋଟି ନିଳମ୍ବ ଦୀପ ଥିଲା। ଏହି ଦୀପଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସାତୋଟି ଆଜ୍ଞା ଅଟନ୍ତି। 6 ସେହି ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ କିଛି ଗୋଟିଏ କାଚର ସମୂହ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ଯାହା ସୂଚକପରି ସଜ୍ଜ ଥିଲା। ସେହି ସିଂହାସନର ଗୁରୁପଟେ ଗୁରୋଟି ନୀବତ ପ୍ରାଣୀ ଥିଲେ।

ସେହି ନୀବତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ଆଗ ଓ ପଛ ଉଭୟ ପଟେ ଚକ୍ଷୁ ଭରି ହୋଇରହିଥିଲା। 7 ପ୍ରଥମ ନୀବତ ପ୍ରାଣୀର ଆକୃତି ସିଂହପରି। ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାଣୀ ଗୋଟିଏ ଗୋରୁ ସଦୃଶ। ତୃତୀୟ ପ୍ରାଣୀର ମୁଖ ନିଶେ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖ ଭଳି। ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରାଣୀ

ଗୋଟିଏ ଉଡ଼ନ୍ତା ଉଡ଼ୁଣ ପକ୍ଷୀ ପରି ଥିଲା। 8 ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଛଅଟି ଲେଖାଏଁ ଡେଣା ଥିଲା। ଏହି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଭିତର ଓ ବାହାର ଗୁରୁପାଖ ଆଖିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ସେମାନେ ଦିନରୁ ଅବରତ କହୁଥିଲେ:

“ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର। ସେ ସର୍ବଦା ଅତୀତରେ ଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ରହିଥିବେ।”

9 ଏହି ନୀବତ ପ୍ରାଣୀମାନେ ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତି। ସେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ନୀବତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ନୀବତ ପ୍ରାଣୀମାନେ ସର୍ବଦା ଏହିଭଳି କରନ୍ତି। 10 ଚକ୍ରଗଣ ପ୍ରାଚୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବା ସେହିବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ମୁକୁଟ ରଖି କହନ୍ତି:

11 “ହେ ପ୍ରଭୁ! ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର! ତୁମେ ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ଓ କ୍ଷମତା ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ। ତୁମେ ହିଁ ଏସବୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ। ତୁମ୍ଭ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ଓ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପାଇଅଛି।”

5 “ତା'ପରେ ମୁଁ ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଚର୍ମପତ୍ର* ଥିବାର ଦେଖିଲି। ସେହି ଚର୍ମପତ୍ରଟିର ଉଭୟ ପଟେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଚର୍ମପତ୍ରଟି ସାତୋଟି ମୁଦ୍ରାରେ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା। 2 ମୁଁ ନିଶେ ମହାଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି। ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କହିଲେ, “ଏହି ଚର୍ମପତ୍ରର ମୁଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗି ତାହା ଫିଟାଇବା ନିମନ୍ତେ କିଏ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି?” 3 କିନ୍ତୁ ସେହି ଚର୍ମପତ୍ରକୁ ଫିଟାଇବାକୁ ଓ ତା'ଭିତର ଦେଖିବାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ବା ପାତାଳରେ କାହାର ସାଧ୍ୟ ନ ଥିଲା। 4 ତେଣୁ ମୁଁ ଆକୁଳ ଭାବରେ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲି, କାରଣ ସେହି ଚର୍ମପତ୍ରକୁ ଫିଟାଇବା ପାଇଁ କିମ୍ପା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ କେହି ସକ୍ଷମ ନ ଥିଲେ। 5 କିନ୍ତୁ ସେହି ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଶେ ମୋତେ କହିଲେ, “କାନ୍ଦ ନାହିଁ! ଯିହୁଦା ବଂଶଜତ ସିଂହ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବିଦୟା ହୋଇଛନ୍ତି। ସେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶଧର। ସେ ଏହି ଚର୍ମପତ୍ର ଓ ଏହାର ସାତୋଟି ମୁଦ୍ରା ଫିଟାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି।” 6 ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସିଂହାସନର ମଝିରେ ନିଶେ ମେଷଗାବକଙ୍କୁ ଦେଖିଲି। ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁପାଖେ ଗୁରୋଟି ନୀବତପ୍ରାଣୀ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଘେରି ରହିଥିଲେ। ବଳି ଦିଆଯାଇଥିବା ପରି ସେ ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ। ତାହାଙ୍କର ସାତୋଟି ଶିଙ୍ଗ ଓ ସାତୋଟି ଚକ୍ଷୁ ଥିଲା, ଏହି ସାତୋଟି ଚକ୍ଷୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସାତୋଟି ଆଜ୍ଞା, ଯାହାଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣବୀର ଗୁରୁଆଡ଼େ ପ୍ରେରିତ କରାଯାଇଥିଲା।

7 ସେହି ମେଷଗାବକ ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତରୁ ଚର୍ମପତ୍ର ନେଲେ। 8 ସେ

ଚର୍ମପତ୍ର ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଲମ୍ବା କାଗଜ ଅତ୍ୟଧିକ ଚର୍ମ ଯାହାକି ପ୍ରାଚୀନ ଯୁଗରେ ଲେଖିବା କାମରେ ବ୍ୟବହାର କରା ଯାଉଥିଲା।

ଚର୍ମପତ୍ରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାପରେ, ଗୁରୁଦୀବିତ ପ୍ରାଣୀ ଓ
ଚକ୍ରଗଣ ପ୍ରାଚୀନ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନଇଁପଡ଼ି ପ୍ରମାଣ
କଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗୋଟିଏଗୋଟିଏ ବୀଣା ଧରି
ଥିଲେ। ସେମାନେ ସ୍ତବ୍ଧ ଧ୍ୱନି ଧ୍ୱନୀର ପାତ୍ର ମଧ୍ୟ
ଧରିଥିଲେ। ସେହି ସ୍ତବ୍ଧ ଧ୍ୱନି ଧ୍ୱନି ଧ୍ୱନି ହେଉଛି,
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା।^୯ ସେମାନେ
ମେଷଗାବକଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଗୀତ ଗାନ କଲେ:

“ତୁମ୍ଭେ ଚର୍ମପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ଖୋଲିବାକୁ
ଯୋଗ୍ୟ ଅଟ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ହତ ହୋଇଥିଲ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭର
ରକ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଶ୍ୱାସା, ବଂଶ ଓ ଜାତି ମଧ୍ୟରୁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଣିଥିଲ।

¹⁰ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ,
ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଯାଦକଗଣ କରିଅଛ।
ସେମାନେ ଏ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ।”

¹¹ତା’ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଓ ଅନେକ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସ୍ୱର
ଶୁଣିଲି। ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ସିଂହାସନ, ଦୀବତପ୍ରାଣୀ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ
ଗୁରୁପାଖରେ ଥିଲେ। ମୁଁ ହଜାରହଜାର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି।
ସେଠାରେ 10,000 ରୁ 10,000 ଗୁଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଥିଲେ।

¹²ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଏହା କହୁଥିଲେ:
“ମେଷଗାବକ ଯେ ବଳିକୃତ ଥିଲେ, ସେ କ୍ଷମତା, ଧନ,
ପ୍ରଜ୍ଞା, ଶକ୍ତି, ସମ୍ମାନ, ମହତ୍ତ୍ୱ ଓ ପ୍ରଶଂସା ପାଇବାକୁ
ଯୋଗ୍ୟ।”

¹³ତା’ପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ, ପାତାଳ ଓ ସମୁଦ୍ର
ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି:

“ଯେ ସିଂହାସନରେ ବସିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ଓ ମେଷଗାବକଙ୍କର
ପ୍ରଶଂସା, ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ଓ କ୍ଷମତା ଯୁଗେ ଯୁଗେ ହେଉ।”

¹⁴ଗୁରୁଦଣ୍ଡ ଦୀବତପ୍ରାଣୀ କହିଲେ, “ଆମେନ୍!” ଏବଂ
ଚକ୍ରଗଣ ପ୍ରାଚୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ନଇଁପଡ଼ି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ
ଓ ଉପାସନା କଲେ।

6 ତା’ପରେ ମୁଁ ମେଷଗାବକଙ୍କୁ ପୁସ୍ତକର ସାତମୁଦ୍ରାଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ମୁଦ୍ରାକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ ଦେଖିଲି। ସେହି
ଗୁରୁଦଣ୍ଡ ଦୀବତପ୍ରାଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ପରି ଉଚ୍ଚ
ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, “ଆସ!”² ସେଥିରେ ମୁଁ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ
ଗୋଟିଏ ଧଳାଘୋଡ଼ା ଦେଖିଲି। ସେହି ଘୋଡ଼ାର ଆରୋହୀଦଣ୍ଡକ
ଗୋଟିଏ ଧନୁ ଧରିଥିଲେ। ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ଦିଆଗଲା।
ସେ ବିଦୟା ହୋଇ ଆଡ଼ରୁ ନିର୍ଗମନ କରିବାକୁ ବାହାରିଗଲେ।

³ତା’ପରେ ମେଷଗାବକ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁଦ୍ରା ଉଦ୍ଘାଟନ କଲେ। ମୁଁ
ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୀବତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, “ଆସ”।
⁴ତା’ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଲାଲଘୋଡ଼ା ଆସିଲା। ସେହି
ଘୋଡ଼ାର ଆରୋହୀଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଖଣ୍ଡ ଦିଆଗଲା।
ତାହାଙ୍କୁ ନଗରରୁ ଗାନ୍ଧି ଲୋପ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଗଲା।
ଲୋକମାନେ ଯେପରି ପରସ୍ପରକୁ ମାରିଦେବେ, ସେଥିପାଇଁ
ସେ ଅନୁମତି ଓ ଶକ୍ତି ପାଇଲେ।

⁵ତା’ପରେ ମେଷଗାବକ ତୃତୀୟ ମୁଦ୍ରା ଉଦ୍ଘାଟନ କଲେ।

ସେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଦୀବତପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଏହା କହିବାର ମୁଁ
ଶୁଣିଲି, “ଆସ।” ସେତେବେଳେ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ
କଳାଜଙ୍ଗର ଘୋଡ଼ା ଥିଲା। ତାହାର ଆରୋହୀଙ୍କ ହାତରେ
ଗୋଟିଏ ତରଫୁ ଥିଲା।⁶ ତା’ପରେ ଗୁରୁ ଦୀବତପ୍ରାଣୀଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ କହିଲେ ପରି ମୋତେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର
ଶୁଣିଲା। ସେ ସ୍ୱର କହୁଥିଲା, “ଗୋଟିଏ ଦିନକରି ମନୁରୀ
ଏକ କଲୋ ଗହମ, ଗୋଟିଏ ଦିନକରି ମନୁରୀ ତିନି କଲୋ
ଯବ ହେବ। କିନ୍ତୁ ତେଲ ଓ ଅଜ୍ଞାନରସର କ୍ଷତି କର
ନାହିଁ।”

⁷ମେଷଗାବକ ଚତୁର୍ଥ ମୁଦ୍ରା ଉଦ୍ଘାଟନ କଲେ। ମୁଁ
ଚତୁର୍ଥ ଦୀବତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର କହିବାର ଶୁଣିଲି, “ଆସ।”⁸ ଆଉ, ମୁଁ ଧୂସରଜଙ୍ଗର
ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ା ଦେଖିଲି। ତାହାର ଆରୋହୀଙ୍କର ନାମ
ଥିଲା, ‘ମୃତ୍ୟୁ’। ପାତାଳ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରୁଥିଲା।
ପୃଥିବୀର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମତା
ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗ, ଅନାହାର, ରୋଗ ଓ
ପୃଥିବୀର ବନ୍ୟ ପଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେବାକୁ
ଶକ୍ତି ଦିଆଗଲା।

⁹ମେଷଗାବକ’ ପଞ୍ଚମ ମୁଦ୍ରା ଫିଟାଇଲେ। ସେତେବେଳେ
ମୁଁ ବେଦୀ ତଳେ କେତେକ ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିଲି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ଥିବାରୁ ଓ ସେମାନେ ଦେଉଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ
ହେତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମାରିଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି,
ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା।¹⁰ ସେହି ଆତ୍ମାମାନେ ଉଚ୍ଚ
ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲେ, “ହେ ପବିତ୍ର, ଓ ସତ୍ୟ ପ୍ରଭୁ!
ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେ ଏ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କର
ବିଚାର କର। ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଆଉ କେତେ କାଳ
ଆମକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ?”¹¹ ତା’ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ଧଳା ରାଜପୋଷାକ ଦିଆଗଲା।
ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ କୁହାଗଲା।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟସବୁ ଭଲମାନଙ୍କୁ
ସେମାନଙ୍କ ପରି ହତ୍ୟା କରିଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ
କୁହାଗଲା। ଅତଏବ, ଏହି ହତ୍ୟାର ସବୁକିଛି ସରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,
ସେମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ କୁହାଗଲା।

¹²ତା’ପରେ ମୁଁ ମେଷଗାବକଙ୍କୁ ଷଷ୍ଠ ମୁଦ୍ରା ଉଦ୍ଘାଟନ
ଦେଖିଲି। ସେତେବେଳେ ଭୀଷଣ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା। ସୂର୍ଯ୍ୟ
ଲୋମରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା କଳାକମ୍ପର ପରି କଳାବର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଗଲା। ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ରକ୍ତ ପରି ଲାଲବର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଗଲା।¹³ ପ୍ରବଳ ଝଡ଼ରେ ଦୋହଲି ଡମ୍ବର ଗନ୍ଧରୁ
ଅପକ୍ତ ଡମ୍ବର ଫଳ ଝଡ଼ ପଡ଼ିଲା ପରି ଆକାଶର ତାରଣ
ପୃଥିବୀରେ ଝଡ଼ ପଡ଼ିଲେ।¹⁴ ଆକାଶ ଭଗ୍ନଭଗ୍ନ ହୋଇଗଲା
ଓ ଚର୍ମପତ୍ର ଭଳି ଗୁଡ଼େଇ ହୋଇଗଲା। ପର୍ବତ ଓ ଦ୍ୱୀପସମୂହ
ନିନିଦ ନିଦରୁ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ହୋଇଗଲେ।

¹⁵ତା’ପରେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଗୁମ୍ଫା ଓ ପର୍ବତର
ପଛପଟେ ଲୁଚିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପୃଥିବୀର ଗୁମ୍ଫାମାନେ,
ଗାୟକମାନେ, ସେନାପତିମାନେ, ଧନୀଲୋକମାନେ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
ଲୋକମାନେ ଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଦାସ ଓ ମୁକ୍ତ
ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ।¹⁶ ଲୋକମାନେ ପର୍ବତ

ଓ ଶିଳାଗୁଡ଼ିକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ଉପରେ ଖସି ପଡ଼ । ସିଂହାସନରେ ଯିଏ ବସିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଓ ମେଷଗାବକଙ୍କ କ୍ରୋଧରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଅ । 17 ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧର ମହାବନ ଆସିଗଲଣି । ଏହା ବରୁଦ୍ଧରେ କେହି ଠିଆ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।”

ଇସ୍ରାୟେଲର ୧୪୪,୦୦୦ ଲୋକ

7 ଏହି ସବୁ ଘଟଣା ପରେ ମୁଁ ପୁଅଥିବାର ଗୁଣକୋଣରେ ଗୁଣନକ୍ଷଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲି । ସେହି ଦୂତମାନେ ପୁଅଥିବାର ଗୁଣ ବାୟୁକୁ ଅଟକାଇ ଧରିଥିଲେ । ଯେପରି ପୁଅଥିବା କିମ୍ବା ସମୁଦ୍ର ଉପରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଗଛରେ ପବନ ନ ବହେ । 2 ତା’ପରେ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ନକ୍ଷଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲି । ଏହି ଦୂତଙ୍କ ପାଖରେ ନୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଥିଲା । ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଗୁଣନକ୍ଷଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୁଅଥିବା ଓ ସମୁଦ୍ରର କ୍ଷତି କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦେଇଥିଲେ । 3 ସେ ଗୁଣ ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର କପାଳରେ ମୁଦ୍ରାକ୍ରିତ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁଅଥିବା କି ସମୁଦ୍ର କୌଣସି ବୃକ୍ଷର କିଛି କ୍ଷତି କର ନାହିଁ ।” 4 ଏହିପରି ମୁଦ୍ରାକ୍ରିତ ହେବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ମୁଁ ଗୁଣିଲି । ସେମାନେ 144,000 ନକ୍ଷଣ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଇସ୍ରାୟେଲର ପ୍ରତି ପରିବାର ବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲେ ।

- 5 ଯିହୁଦା ପରିବାରବର୍ଗରୁ 12,000
- ରୁବେନ ପରିବାରବର୍ଗରୁ 12,000
- ଗାଦ ପରିବାରବର୍ଗରୁ 12,000
- 6 ଆଶେର ପରିବାରବର୍ଗରୁ 12,000
- ନଫାଲୀ ପରିବାରବର୍ଗରୁ 12,000
- ମନଶ୍ଶି ପରିବାରବର୍ଗରୁ 12,000
- 7 ଶିମିୟୋନ ପରିବାରବର୍ଗରୁ 12,000
- ଲେବୀ ପରିବାରବର୍ଗରୁ 12,000
- ଇସାଖାର ପରିବାରବର୍ଗରୁ 12,000
- 8 ସବୁଲୁନ୍ ପରିବାରବର୍ଗରୁ 12,000
- ଯୋଷେଫ ପରିବାରବର୍ଗରୁ 12,000
- ବନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗରୁ 12,000

ବିଗଳ ନନତା

9 ତା’ପରେ ମୁଁ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିଲି । ସେଠାରେ ଏତେଲୋକ ଥିଲେ ଯେ, କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣିପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଡ଼ି, ଗୋଷ୍ଠୀ, ବଂଶୀୟ ଓ ଭ୍ରାଷାବାଦୀର ଲୋକ ଥିଲେ । ସେହି ଲୋକମାନେ ସିଂହାସନ ଓ ମେଷଗାବକଙ୍କ ସାମନାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଧଳା ରାଜପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ହାତରେ ଖଜୁରିବାହୁଙ୍ଗା ଥିଲା । 10 ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ପାଟିକରି କହୁଥିଲେ, “ବନ୍ଦୟ (ପରିଭ୍ରାଣ) ସିଂହାସନୋପବିଷ୍ଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମେଷଗାବକଙ୍କର ।”

11 ପ୍ରାର୍ଥନାମାନେ ଓ ଗୁଣ ନକ୍ଷଣ ପ୍ରାଣୀ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ସବୁ ଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଓ ସିଂହାସନର ଗୁଣପାଖରେ ଘେରି ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଣାମକରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କଲେ । 12 ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେନ୍! ପ୍ରଂସା, ମହମା, ଧନ୍ୟବାଦ, ସମ୍ମାନ, କ୍ଷମତା ଓ ଶକ୍ତି ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଟେ । ଆମେନ୍!”

13 ତା’ପରେ ନକ୍ଷଣ ପ୍ରାର୍ଥନା ମୋତେ କହିଲେ, “ଧଳା ରାଜପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା ଏ ଲୋକମାନେ କିଏ? ସେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି?”

14 ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, “ମୋ ପ୍ରଭୁ! ଆପଣ ତାହା ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ କିଏ ।

ପ୍ରାର୍ଥନା ନକ୍ଷଣ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ ଭୟଙ୍କର ତାଡ଼ନା ଭିତରୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମେଷଗାବକଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଆପଣା ଆପଣାର ପୋଷାକ ପରିଷ୍କାର ଓ ଧଳା କରିଅଛନ୍ତି ।

15 ତେଣୁ ଏହି ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଦିନରୁ ଉପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି । ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବା ନକ୍ଷଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । 16 ସେହି ଲୋକମାନେ ଆଉ କେବେ କ୍ଷୁଧିତ ହେବେନାହିଁ । ସେମାନେ କଦାପି ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବ ନାହିଁ କି କୌଣସି ଉତ୍ତାପ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଳିପାରିବ ନାହିଁ । 17 ସିଂହାସନର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ‘ମେଷଗାବକ’ ସେମାନଙ୍କର ମେଷପାଳକ ହେବେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନୀବନ ପ୍ରଦାନକାରୀ ନକ୍ଷଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଖକୁ କଡ଼େଇ ନେଇଯିବେ । ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ଆଖିରୁ ସବୁ ଲୁହ ପୋଛାଦେବେ ।

ସପନ ମୁଦ୍ରା

8 ମେଷଗାବକ ସପନ ମୁଦ୍ରା ଖୋଲିଲେ । ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୀରବତା ଥିଲା । 2 ତା’ପରେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାମନାରେ ସାତନକ୍ଷଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି । ସେମାନଙ୍କୁ ସାତୋଟି ଭୂରୀ ଦିଆଗଲା ।

3 ଆଉ ନକ୍ଷଣ ଦୂତ ଆସି ବେଦୀ ପାଖରେ ଠିଆ ହେଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ସହତ ପ୍ରଭୁର ସ୍ତବ୍ଧ ଧୂପ, ସ୍ତବ୍ଧ ବଳିବେଦୀ ଉପରେ ଅର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତବ୍ଧ ଧୂପଦାନୀ ଥିଲା । 4 ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାୟୁକ୍ତ ଧୂପକୁ ବେଦୀ ଉପରେ ପକାନ୍ତେ ତାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପରକୁ ଉଠିଲା । 5 ତା’ପରେ ଦୂତ ବେଦୀରୁ ଅଗ୍ନି ନେଇ ଧୂପଦାନୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଓ ତାହା ପୁଅଥିବା ଉପରକୁ ନିକ୍ଷେପ କଲେ । ତେଣୁ ସେଠାରେ ବହୁପାତ, ମେଘ ଘଡ଼ଘଡ଼, ବହୁଲ, କୋଳାହଳ ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା ।

ସାତ ନକ୍ଷଣ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୂତଙ୍କର ଭୂରୀନାଦ

6 ତା’ପରେ ସାତ ନକ୍ଷଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସାତୋଟି ଭୂରୀ ଧରି ବଦାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ।

7ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ତାହାଙ୍କ ତୁରୀ ବଦାଇଲେ । ଏହା ଘୂରୁ ପୁଅବୀ ଉପରେ ରକ୍ତ ମିଶ୍ରିତ ଅଗ୍ନି ଓ ଗିଳା ବୁଣ୍ଡୁ ହେଲା । ଏହ କାରଣରୁ ପୁଅବୀର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶରେ ନିଆଁ ଲାଗି ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ବୃକ୍ଷ ଓ ସବୁଦ ଘାସସବୁ ପୋଡ଼ିଗଲା ।

8ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ତୁରୀ ବଦାଇଲା ପରେ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ଜଳନ୍ତା ପର୍ବତ ପରି ଦିଶୁଥିବା ଏକ ବସ୍ତୁ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ିଲା । ଏହାଘୂରୁ ସମୁଦ୍ରର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଜଳ ରକ୍ତରେ ପୁଣି ହୋଇଗଲା । 9ସମୁଦ୍ରରେ ଥିବା ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ମରିଗଲେ ଓ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଦାହାଦ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ।

10ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ତୁରୀ ବଦାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ଏକ ପ୍ରକାଶ ତାର ମଣ୍ଡଳପରି ନିଖୁଣିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଆକାଶରୁ ଖସିପଡ଼ିଲା । ଏହା ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ନଦୀ ଓ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଜଳ ନିର୍ଝରି ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । 11ସେହି ତାରାର ନାମ ‘ନାଗଦଅଣା’ ଥିଲା । ଏହାଘୂରୁ ପୁଅବୀର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଜଳଭାଗ ପିତା ହୋଇଗଲା । ଏହି ପିତା ଜଳ ପାନକରି ଅନେକ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ।

12ଯେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଥ ଦୂତ ତୁରୀ ବଦାଇଲେ, ଏକତୃତୀୟାଂଶ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଏକତୃତୀୟାଂଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଏକତୃତୀୟାଂଶ ନକ୍ଷତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଆଦାତ ପାଇଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଗଲା । ଦିନ ଓ ରାତ୍ରିର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଆଲୋକବିହୀନ ହେଲା ।

13ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌କୋଶ ପକ୍ଷୀକୁ ଆକାଶର ଉପରଭାଗରେ ଉଡ଼ୁଥିବାର ଦେଖିଲି, ସେ ଖୁବ୍ କୋରରେ କହିଲା, “ହାୟ, ହାୟ! ପୁଅବୀ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉନ୍ମତ୍ତଙ୍କର କ୍ଳେଶ ଆସୁଅଛୁ । କାରଣ ଆତ୍ମର ତିନି ଦଶ ଦୂତ ତୁରୀ ବଦାଇବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ।”

9 ଏହାପରେ ପଞ୍ଚମ ଦୂତ ତୁରୀ ବଦାଇଲେ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଆକାଶରୁ ଗୋଟିଏ ତାର ପୁଅବୀ ଉପରେ ପଡ଼ିବାର ଦେଖିଲି । ସେହି ତାରକୁ ପାତାଳ ଅତଳ ଗହରର ପ୍ରବେଶ ଘୂରୁ ଗୁଣ୍ଠି ଦିଆଗଲା । 2ସେହି ତାର ପାତାଳର ପ୍ରବେଶ ଘୂରୁ ଖୋଲିଲି କ୍ଷଣି ପ୍ରକାଶ ଭାଙ୍ଗିରୁ ଧୂଆଁ ଉଠିଲାଭଳି ସେହି ଅତଳଗର୍ଭ ଭିତରୁ ଧୂଆଁ ଉଠିଲା । ସେହି ଧୂଆଁ ଘୂରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆକାଶ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଗଲା ଓ 3ଧୂଆଁ ଭିତରୁ ପଞ୍ଚପାଳମାନେ ବାହାର ପୁଅବୀ ଉପରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧା ଭଳି ଦଂଶନକାରୀ ଶକ୍ତ ଦିଆଗଲା । 4ପୁଅବୀର ଘାସ କମ୍ପା କୌଣସି ଲତା କମ୍ପା ଗଛର କ୍ଷତି ନ କରିବା ପାଇଁ ପଞ୍ଚପାଳଙ୍କୁ କୁହାଗଲା । ଯେଉଁମାନଙ୍କର କପାଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ନାହିଁ, କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା । 5କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ପଞ୍ଚପାଳଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦିଆ ଯାଇ ନ ଥିଲା, ମାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେହି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦଶେ ଲୋକକୁ କଙ୍କଡ଼ାବନ୍ଧାର ଦଂଶନ ପରି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ହେବ । 6ସେହି ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ମରଣ ରୁହିଁବେ, କିନ୍ତୁ

ମରିପାରିବେ ନାହିଁ । ମରଣ ଖୋଦିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

7ସେହି ପଞ୍ଚପାଳମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସ୍ତବ୍ଧିତ ଅଗୁପରି ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ସ୍ତବ୍ଧିତ ମୁକୁଟ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଥିବା କିଛି ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁ ମଣିଷ ପରି ଥିଲା । 8ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର କେଶ ପରି ସେମାନଙ୍କର କେଶ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ଦାନ୍ତ ସିଂହ ଦାନ୍ତ ପରି ଥିଲା । 9ସେମାନେ ଛାତିରେ ଲୁହାର ସାଞ୍ଜୁ ପିନ୍ଧିଲା ଭଳି ଦିଶୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଡେଣାର ଶକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଦୌଡ଼ୁଥିବା ଅନେକ ଘୋଡ଼ା ଓ ରଥର ଶବ୍ଦ ଭଳି ଥିଲା । 10ବନ୍ଧୁର ନାଡ଼ୁଡ଼ ଭଳି ସେମାନଙ୍କ ଲାଙ୍ଗୁଡ଼ରେ ନାଡ଼ୁଡ଼ ଥିଲା । ପାଞ୍ଚମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଲାଙ୍ଗୁଳରେ ଥିଲା । 11ପାତାଳସ୍ଥ ସେହି ଅତଳ ଗହରର ଦୂତ ପଞ୍ଚପାଳମାନଙ୍କର ରାଜା ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କର ନାମ ଏହି ଭାଷାରେ ‘ଅବଦୋନ’ ଓ ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାରେ ‘ଅପଲିୟୋନ’ (ବିନାଶକ) ଥିଲା ।

12ପ୍ରଥମ କ୍ଳେଶଟି ଶେଷ ହୋଇଗଲା, ଏହାପରେ ଆତ୍ମର ଦୁଇଟି ବଡ଼ କ୍ଳେଶ ଆସିବ ।

13ତା’ପରେ ଷଷ୍ଠ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ତୁରୀ ବଦାଇଲେ । ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସ୍ତମ୍ଭା ବେଦୀର ଗୁଣ୍ଠି ଶୁଙ୍ଘି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସୂର ଗୁଣ୍ଠିଲି । 14ଏହି ସୂର ତୁରୀ ଧରିଥିବା ଷଷ୍ଠ ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲା, “ଫଗ୍‌ଟ୍ ମହାନଦୀରେ ବନ୍ଧା ହୋଇ ରହିଥିବା ଗୁଣ୍ଠି ଦଶ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଅ ।” 15ତେଣୁ ଯେଉଁ ଗୁଣ୍ଠି ଦଶ ଦୂତଙ୍କୁ ପୁଅବୀର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣନାଶ କରିବାକୁ ସେହି ଘଣ୍ଟା, ଦିନ, ମାସ ଓ ସେହି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଗଲା । 16ଅଗ୍ନିରୋହିଁ ସୈନ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ କୋଟି ବୋଲି ମୁଁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲି ।

17ମୋ ଦର୍ଶନରେ ମୁଁ ଅଗ୍ନି ଓ ଅଗ୍ନିରୋହିଁମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି । ସେମାନେ ନୀଳକାନ୍ତ ମଣି ତୁଲ୍ୟ ଲୋହିତ, ନୀଳକାନ୍ତ ମଣି ତୁଲ୍ୟ ନୀଳ ଓ ଗନ୍ଧକ ପରି ହଳଦିଆ ବର୍ଣ୍ଣର ସାଞ୍ଜୁ ଛାତିରେ ପହିଥିଲେ । ଅଗ୍ନିମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ସିଂହର ମୁଣ୍ଡ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଅଗ୍ନି, ଧୂଆଁ, ଓ ଗନ୍ଧକ ବାହାରୁଥିଲା । 18ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରୁ ବାହାରୁଥିବା ଏହି ତିନୋଟି ମହାମାରୀ ଅଗ୍ନି, ଧୂଆଁ ଓ ଗନ୍ଧକ ହେତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ପ୍ରାଣ ହରାଇଲେ । 19ସେହି ଅଗ୍ନିମାନଙ୍କର ମାରତ୍ତକ ଶକ୍ତ କେବଳ ମୁହଁରେ ନଥାଇ ଲାଙ୍ଗୁଳରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ଲାଙ୍ଗୁଳ ସାପ ପରି, ଯାହାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଂଶନ ଓ ଅନିଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା ।

20ପୁଅବୀର ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଏହି ମହାମାରୀ ଘୂରୁ ପ୍ରାଣ ହରାଇ ନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ମନ ଓ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ହାତ ତିଆରି କର୍ମଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟାଦ୍ୱାରା ଗୁଡ଼ିକର ପୂଜା କଲେ ଓ ସ୍ତମ୍ଭା, ରୂପା, ପିତ୍ତଳ, ପଥର, କାଠରେ ତିଆରି, ଦେଖି ପାରୁନଥିବା, ଶୁଣି ପାରୁନଥିବା ବା ଗୁଲି ପାରୁନଥିବା ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକର ପୂଜା

କରିବା ବନ୍ଦ କଲେନାହିଁ । 21 ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନରହତ୍ୟା, ଗୁଣ୍ଡିବଦ୍ୟା, ଯୌନଗତପାପ କମ୍ପା ରୋରୀପାପ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ କି ସେଥିରୁ ମନ ଫେରାଇ ଅନୁତାପ କଲେ ନାହିଁ ।

ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁସ୍ତକ

10 ତା’ପରେ ମୁଁ ନଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲି । ସେ ମୋଠା ଦ୍ୱାର ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ମୋଠାଧନୁ ଶୋଭା ପାଉଥିଲା । ତାହାଙ୍କର ମୁଖ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ପାଦ ଦୁଇଟି ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ସଦୃଶ ଥିଲା । 2 ସେହି ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ଖୋଲ ଚର୍ମପତ୍ର ଥିଲା । ସେ ତାହାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ପାଦ ସମ୍ମୁଖ ଉପରେ ଓ ବାମ ପାଦ ସ୍ଥଳଭାଗ ଉପରେ ରଖିଥିଲେ । 3 ସେ ହିନ୍ଦ ଗର୍ଜନ ପରି ଢୋରରେ ପାଟି କଲେ । ସେ ପାଟି କରନ୍ତେ ପରେ ସାତବନ୍ଦୁ ତାହାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ । 4 ମୁଁ ଏହା ଲେଖିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲି । ସେତେବେଳେ ମୋତେ ଆକାଶବାଣୀ ଶୁଭିଲି, “ସାତ ବନ୍ଦୁ ଯାହା କହିଲେ, ତାହା ଲେଖନାହିଁ । ସେଗୁଡ଼ିକ ଗୁପ୍ତ ରଖ ।” 5 ତା’ପରେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଯେକ ସମୁଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପାଦଦେଇ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସେ ତାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠାଇଲେ । 6 ଯେ ନତ୍ୟଦୀବତ, ଯେ ଆକାଶ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସକଳ ବସ୍ତୁ ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସକଳ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଗପଥକରି କହିଲେ, “ଆଉ ଅଧିକ ବଳମ୍ଭ ହେବ ନାହିଁ ! 7 କିନ୍ତୁ ସପ୍ତମ ଦୂତ ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ତୁରୀ ବଜାନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ସେବକ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ କହିଥିବା ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଯୋଦନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।” 8 ତା’ପରେ ମୁଁ ସେହି ସ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପୁଣି ଥରେ ଶୁଣିଲି । ସେ ସ୍ୱର ମୋତେ କହିଲା, “ଯାଅ ଓ ସମୁଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ଖୋଲ ଚର୍ମପତ୍ରଟି ନିଅ ।”

9 ତେଣୁ ମୁଁ ଦୂତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କ୍ଷୁଦ୍ର ଚର୍ମପତ୍ରଟି ମାଗିଲି । ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହାକୁ ନିଅ ଓ ଏହା ଖାଅ । ଏହା ତୁମ୍ଭ ପେଟକୁ ଖଟା ଲାଗିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ମୁହଁକୁ ମହୁ ପରି ମିଠା ଲାଗିବ ।” 10 ତେଣୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଚର୍ମପତ୍ର ନେଲି ଓ ଖାଇଲି । ମୋ ପାଟିକୁ ତାହା ମିଠା ଲାଗିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏହାକୁ ଢୋକଲି, ପେଟରେ ଏହା ଖଟା ଲାଗିଲା । 11 ତା’ପରେ ସେମାନେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଅନେକ ଦେଶ, ଜାତି, ଭାଷା ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ବସ୍ତୁରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆହୁରି ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।”

ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ

11 ତା’ପରେ ମୋତେ ବୁଲୁବାଡ଼ି ଲମ୍ବର ଗୋଟିଏ ମାପଦଣ୍ଡ ଦିଆଗଲା । ମୋତେ କୁହାଗଲା, “ଯାଅ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମନ୍ଦିର, ବେଦୀକୁ ମାପ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଉପାସନା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଗଣନା କର । 2 କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ବାହାର ଅଗଣା ମାପ ନାହିଁ । ତାହାକୁ ସେହିପରି ଛାଡ଼ି ଦିଅ, କାରଣ ତାହା ଅଣଯିହୁଦୀୟ ବେଶଗୁଡ଼ିକର ଲୋକମାନଙ୍କୁ

ଦିଆଯାଇଛି । ସେହି ଲୋକମାନେ ବୟାଳିଗମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ନଗରକୁ ପଦଦଳିତ କରିବେ । 3 ମୁଁ ମୋର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦେବି । ସେମାନେ 1260 ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଖା ପିନ୍ଧି ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ କହିବେ ।” 4 ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ହେଉଛନ୍ତି, ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦୁଇ ଜାତି ବୃକ୍ଷ ଓ ଦୁଇ ଦୀପରୁଖା । 5 ଯଦି କେହି ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଚାହେଁ, ତା’ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁରୁ ବାହାରୁଥିବା ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବ । ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ସେ ଏହିପରିଭାବେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବ । 6 ଏହି ଦୁଇଜଣ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ କହିବାବେଳେ ଯେପରି ବର୍ଷା ନ ହୁଏ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଆକାଶକୁ ରୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ଅଛି । ଜଳକୁ ରକ୍ତରେ ପରିଣତ କରିବାର କ୍ଷମତା ସେମାନଙ୍କର ଅଛି । ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା କଷ୍ଟ ଦେବାର କ୍ଷମତା ସେମାନଙ୍କର ଅଛି । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଯେତେଥର ଚାହେଁବେ, ସେତେଥର ଏହା କରି ପାରିବେ ।

7 ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ସମୟ ସରିଯିବା ପରେ ସେହି ପଶୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ । ପାତାଳର ଅତଳ ଗର୍ଭରୁ ଉପରକୁ ଆସୁଥିବା ପଶୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଶୁସ୍ତ କରି ହତ୍ୟା କରିବ । 8 ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ଶରୀର ମହାନଗରୀର ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିରହିବ । ଏହି ନଗରର ନାମ ‘ସଦୋମ’ ଓ ‘ମିସର’ । ନଗରର ଏହି ନାମଗୁଡ଼ିକର ବିଶେଷ ଅର୍ଥ ରହିଛି । ଏହି ନଗରରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୁଶଳରେ ଚଢ଼ାଇ ମାରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । 9 ସାତେ ତିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମଣିଷ ଜାତି, ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ, ସମସ୍ତ ଭାଷା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଗନ୍ତବ୍ଧ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶବ ଦେଖିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶବ ସମାଧିସ୍ଥ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ । 10 ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରେ ପୃଥିବୀର ଲୋକେ ଖୁସି ହେବେ । ସେମାନେ ଭୋଦି କରିବେ ଓ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଉପହାର ଦିଅନିଆ କରିବେ । ସେମାନେ ଏପରି କରିବେ, କାରଣ ଏହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ବହୁତ ଯତ୍ନଶା ଦେଇଥିଲେ ।

11 କିନ୍ତୁ ସାତେ ତିନି ଦିନ ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜୀବନୀ ଶକ୍ତି ସେହି ଦୁଇଜଣ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାଦରେ ଉଠି ଠିଆହେଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଲୋକମାନେ ବହୁତ ଭୟ କଲେ । 12 ତା’ପରେ ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସୁଥିବା ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱର ଶୁଣିପାରିଲେ, “ଏଠାକୁ ଉଠି ଆସ ।” ଏହା ଶୁଣି ଦୁଇ ଜଣ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ମୋଠା ଦ୍ୱାର ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲେ । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନେ ଦେଖୁଥିଲେ ।

13 ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଏକ ମହା ଭୃମିକାମ୍ପ ହେଲା । ନଗରର ଏକ ଦଶମାଂଶ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ସାତ ହଜାର ଲୋକ ପ୍ରାଣ ହରାଇଲେ । ପ୍ରାଣ ହରାଇ ନଥିବା ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ଭୟ କଲେ । ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେଲେ ।

14ଦ୍ୱିତୀୟ କ୍ଲେଶ ଦୂର ହେଲା । ତୃତୀୟ କ୍ଲେଶଟି ଖୁବ୍ ଗାନ୍ଧ୍ର ଆସୁଛି ।

ସପନ ଭୂମି

15ସପନ ଦୂତ ତାହାଙ୍କ ଭୂମି ବଦାଇଲେ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରମାନ ଶୁଣାଗଲା । ସେମାନେ କହିଲେ,

“ଏହି ପୁଅଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଓ ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେଲା । ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ନିମନ୍ତେ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ ।”

16ତା’ପରେ ଚକ୍ର ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ପ୍ରଣାମ କଲେ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ । ଏହି ପ୍ରାଚୀନମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ବସନ୍ତ ।

17ସେହି ପ୍ରାଚୀନମାନେ କହିଲେ:

“ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛ, ଓ ଅତୀତରେ ଥିଲ । ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମହାଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରି ଗାସନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛୁ ।

18 ଅନ୍ୟ ନାତୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭ କ୍ରୋଧର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ, ମୃତମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ ସମୟ ଆସିଛି; ତୁମ୍ଭ ସେବକମାନଙ୍କୁ, ଉଦ୍‌ବିଷୟକମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବାର ସମୟ ଆସିଛି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ ଓ ସମ୍ମାନ କରୁଥିବା ସାନବଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବାର ସମୟ ଆସିଛି । ପୁଅଟିକୁ ବିନାଶ କରୁଥିବା ବିନାଶକାରୀଙ୍କର ବିନାଶର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି!”

19ତା’ପରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଖୋଲିଗଲା ଓ ସେହି ମନ୍ଦିରରେ ପବିତ୍ର ନିୟମସିଦ୍ଧିକ ଦେଖାଗଲା । ଏହି ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧିକରେ ସେହି ରୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ । ତା’ପରେ ସେଠାରେ ବିଜୁଳିର ଆଲୋକ ଝଲସି ଉଠିଲା, ତଥା ମହାକୋଳାହଳ, ବଜ୍ର ନାଦ, ଭୂମିକମ୍ପ ଓ ପ୍ରବଳ କୁଆପଥର ବୃଷ୍ଟି ହେଲା ।

ନାରୀ ଓ ମହାସର୍ପ

12 ତା’ପରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଏକ ବିଚିତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖାଗଲା । ମୁଁ ଜଣେ ନାରୀଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ରରୂପେ ଧାରଣ କରିବାର ଦେଖିଲି । ଚନ୍ଦ୍ର ତାହାଙ୍କ ପାଦତଳେ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ବାରଟି ନକ୍ଷତ୍ରର ମୁକୁଟ ଥିଲା । 2ସେହି ନାରୀ ନକ୍ଷତ୍ର ଗର୍ଭିଣୀ ଥିଲେ । ପ୍ରସବ ବେଦନାରେ ସେ ଚିତ୍କାର କଲେ । ତାହାଙ୍କର ପ୍ରସବ କରିବା ସମୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । 3ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖାଗଲା । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ବିକଟ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ସାପ ମୁଁ ଦେଖିଲି । ତା’ର ସାତୋଟି ମୁଣ୍ଡ ଥିଲା ଓ ପ୍ରତି ମୁଣ୍ଡରେ ସାତୋଟି ମୁକୁଟ ଥିଲା । ତା’ର ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । 4ତାହାର ଲଙ୍ଗୁଳ ଆକାଶର ଭାଗଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଏକତୃତୀୟାଂଶ ଭାଗକୁ ଚାଣିଆଣି ପୁଅଟିଙ୍କୁ ନିକ୍ଷେପ କଲା । ସେହି ସାପ, ପ୍ରସବ କରିବାକୁ ଯାଇଥିବା

ସେହି ନାରୀଙ୍କ ସାମନାରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା । ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବା ମାତ୍ରେ ତାହାକୁ ଖାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇରହିଲା । 5ସେହି ନାରୀ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ । ସେ ସମଗ୍ର ସମ୍ପୁରଣକୁ ଗୋଟିଏ ଲୋହିତ ଦଣ୍ଡରେ ଗାସନ କରିବେ । ତା’ର ଶିଶୁଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ପାଖକୁ ଉଠାଇ ନିଆଗଲା । 6ସେହି ସ୍ୱୀଲୋକଟି, ପରମେଶ୍ୱର ତା’ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଥିବା ମରୁଭୂମିର ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲା । ସେଠାରେ ତା’ର ଯତ୍ନ 1260 ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆଯିବ ।

7ଏହିପରି ସମୟରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା । ମାଖାୟେଲ ଓ ତାହାଙ୍କର ଦୂତଗଣ ସେହି ସାପ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ସାପ ତା’ର ଦୂତମାନଙ୍କ ସହତ ପ୍ରତିଯୁଦ୍ଧ କଲା । 8କିନ୍ତୁ ବିଗଳ ସାପ ଅଧିକ ବଳଶାଳୀ ନ ଥିବାରୁ ସେ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନେ ପରସ୍ତ ହେଲେ ଓ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସ୍ଥାନ ହରାଇଲେ । 9ବିଗଳ ସାପକୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପୁଅଟିଙ୍କୁ ନିକ୍ଷେପ କରାଗଲା । (ସେହି ବିଗଳ ସାପ ହେଉଛି ସେହି ଅତୀତର ପୁରୁଣା ସାପ, ଯାହାକୁ ଗୟତାନ କୁହାଯାଏ । ସେ ପୁଅଟିଙ୍କୁ ବାସୀଙ୍କୁ ଭୁଲି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ନିଏ । ସାପକୁ ତା’ର ଦୂତମାନଙ୍କ ସହତ ସଦଳବଳରେ ପୁଅଟିଙ୍କୁ ନିକ୍ଷେପ କରାଗଲା ।

10ତା’ପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱଜ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଜୟ, କ୍ଷମତା, ଓ ରାଜତ୍ୱର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ । ତାହାଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗାସନ କରିବା ଅଧିକାର ସମୟ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି । କାରଣ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗକାରୀକୁ ବାହାରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯାଇଛି । ସେ ଦିନରୁ ଆମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିଲା ।

11ଆମ୍ଭ ଭାଇମାନେ ମେଷଗାବକଙ୍କ ରକ୍ତ ଘାବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଗୁର ଘାବ ତାହାକୁ ପରସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ନୀତିକୁ ରୁକ୍ଷକାନ କରି ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଖ୍ୟଭୋଗ କରିଥିଲେ । 12ତେଣୁ ହେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀଗଣ, ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ କର । କିନ୍ତୁ ହାୟ! ଏହା ପୁଅଟିଙ୍କୁ ଓ ସମୁଦ୍ର ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖରାପ ସମୟ, ଯେହେତୁ ସମୟ ଅତି ଅଳ୍ପ ବୋଲି ନାରୀ ଗୟତାନ ଭୀଷଣ କ୍ରୋଧରେ ପୁଣି ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଡୁଲାଇ ଯାଇଅଛି ।

13ବିଗଳ ସାପ ନିଜକୁ ପୁଅଟିଙ୍କୁ ନିକ୍ଷେପ ହେବାର ଦେଖିଲା । ତେଣୁ ସେ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ନାତ କରିଥିବା ନାରୀ ପଛେ ପଛେ ଦୌଡ଼ିଲା । 14କିନ୍ତୁ ସେହି ନାରୀକୁ ବୃହତ୍ ଉଦ୍‌କୋଶ ପକ୍ଷୀର ଦୁଇଟି ପକ୍ଷ ବିଆଗଲା । ତେଣୁ ସେ ମରୁଭୂମିରେ ତା’ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଉଡ଼ିଯାଇ ପାଗଲା । ସେଠାରେ ସାପଠାରୁ ସ୍ତରକ୍ଷା ପାଇଁ ସାତେ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଆଯିବ । 15ତା’ପରେ ସାପ ନିଜ ମୁଖରୁ ନଦୀ ପରି ପାଣି ବାହାର କଲା । ସେ ସେହି ନାରୀର ପଛପଟରୁ ଜଳ ଛାଡ଼ିଲା ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଜଳସ୍ରୋତ ଘାବ ତାହାକୁ ଭସାଇ ନେଇପାରିବ । 16କିନ୍ତୁ ପୁଅଟିଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ୱୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା । ପୁଅଟିଙ୍କୁ ତା’ର ମୁଖ ଖୋଲିଲା ଓ ବିଗଳ ସାପ ମୁଖରୁ ବାହାର ଆସୁଥିବା ନଦୀକୁ ଚିଲିଦେଲା ।

17ତେଣୁ ସାପ ସେହି ନାରୀ ଉପରେ ଭୀଷଣ ଗୁଣିଗଲା । ସେ ତା’ର ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରିଲା । ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଯାଗୁଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ସେହିମାନେ ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ।

18ସେହି ବଗାଳ ସାପ ଯାଇ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଠିଆ ହେଲା ।

ଦୁଇଟି ପଶୁ

13 ତା’ପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ପଶୁକୁ ସମୁଦ୍ର ଭିତରୁ ଉପରକୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲି । ଏହାର ଦଗ୍ଧି ଶିଙ୍ଗ ଓ ସାତୋଟି ମୁଣ୍ଡ ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଙ୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମସ୍ତକରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରୁଥିବା ଖରାପ ନାମ ସବୁ ଲେଖାଯାଇଥିଲା । 2ଏହି ପଶୁ ଚତାବାଦ ଭଳି ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତା’ର ପାଦ ଢାଳୁ ପରି ଓ ପାଟି ସିଂହ ପରି ଥିଲା । ସେହି ବଗାଳ ସାପ ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ରହି ତା’ର ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା, ସିଂହାସନ ଓ ମହାନ ଅଧିକାର ତାହାକୁ ଦେଲା । 3ତାହାର ମସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମସ୍ତକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ପରି ଓ ମରାଯାଇଥିବା ପରି ଦେଖାଗଲା । କିନ୍ତୁ ତା’ର ମାଗ୍ଗୁକ କ୍ଷତ ଭଲ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ପୃଥିବୀର ସବୁଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଓ ସେହି ପଶୁର ଅନୁଗମନ କଲେ । 4ଲୋକମାନେ ସେହି ସାପକୁ ପୂଜା କଲେ, କାରଣ ସେ ତା’ର କ୍ଷମତା ପଶୁକୁ ଦାନ କରିଦେଇଥିଲା । ଲୋକମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହି ପଶୁ ଭଳି ଗନ୍ଧଗାଳୀ କିଏ ଅଛି? ତା’ ବରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବ?”

5ସେହି ପଶୁକୁ ଗର୍ବ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଖରାପ କଥା କହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ତାକୁ ବୟାଳଗମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା’ର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । 6ସେହି ପଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଖରାପ କଥା କହିବା ପାଇଁ ମୁହଁ ଖୋଲିଲା । ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନାମ ବରୁଦ୍ଧରେ, ତାହାଙ୍କର ବାସସ୍ଥଳୀ ବରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଖରାପ କଥାମାନ କହିଲା । 7ତାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରଲୋକ ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାର କ୍ଷମତା ଦିଆଗଲା । ତାହାକୁ ପୃଥିବୀର ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଜାତି, ପ୍ରଜାତି ଓ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଗାସନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଗଲା । 8ପୃଥିବୀରେ ରହୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ ପୂଜା କରିବେ । ପୃଥିବୀ ଆରମ୍ଭରୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ନାମ ମେଷଗାବକଙ୍କ ନାମ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ହୋଇନାହିଁ । ଏହି ମେଷଗାବକଙ୍କୁ ବଧ କରାଯାଇଥିଲା ।

9ଯାହାର ଗୁଣିବା ନିମନ୍ତେ କାନ ଅଛି, ସେ ଏହାକୁ ଗୁଣିବା ଉଚିତ ।

10ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ବନ୍ଦୀ ହେବାର ଅଛି, ତେବେ ସେ ବନ୍ଦୀ ହେବ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁ ଖଣ୍ଡା ଘାତ ହେବାର ଅଛି, ତେବେ ସେ ଲୋକ ଖଣ୍ଡାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ ।

ଏହି ସମୟରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ରଲୋକମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ବଗ୍ନାସ ରହିବା ଉଚିତ ।

11ତା’ପରେ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ପଶୁକୁ ପୃଥିବୀ ଉପରକୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲି । ତା’ର ମେଷ ପରି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଏକ ସାପ ଭଳି ଭୟଙ୍କର କଥା କହୁଥିଲା ।

12ଏହି ପଶୁ ପ୍ରଥମପଶୁ ସାମନାରେ ଠିଆ ହେଲା ଓ ପ୍ରଥମପଶୁଠାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ଭଳି କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କଲା । ସେ ପ୍ରଥମପଶୁକୁ ପୂଜା କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କଲା । ସେହି ପ୍ରଥମପଶୁର ମାଗ୍ଗୁକ କ୍ଷତ ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା । 13ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ପଶୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଲୋକମାନେ ଦେଖୁଥିଲା ବେଳେ ସେ ଆକାଶରୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଅଗ୍ନିବର୍ଷା କରେ । 14ଦ୍ୱିତୀୟ ପଶୁ ପୃଥିବୀର ଲୋକଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଏ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଏ । ସେ ଯେଉଁ କ୍ଷମତା ପାଇଥିଲା, ତା ସହିତ ସେ ପ୍ରଥମ ପଶୁକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମମାନ କରେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପଶୁ ପ୍ରଥମ ପଶୁକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲା । ଏହି ପଶୁ ଖଣ୍ଡାରେ ଆଘାତ ପାଇ ସ୍ତମ୍ଭା ମରି ନଥିଲା । 15ଦ୍ୱିତୀୟ ପଶୁକୁ ପ୍ରଥମ ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ ନିର୍ମାଣ ଦେବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ତା’ପରେ ସେହି ପ୍ରତିମା କଥା କହିବ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ପୂଜା ନ କରିବେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡର ଆଦେଶ ଦେବ । 16ଦ୍ୱିତୀୟ ପଶୁ ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ ଓ ସାନ, ଧନୀ ଓ ଗରିବ, ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ପରାଧୀନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହାତରେ କମ୍ପା ସେମାନଙ୍କ କପାଳରେ ଗୋଟିଏ ଚକ୍ର ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କଲା । 17ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ସେହି ପଶୁର ନାମ କମ୍ପା ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ଧାରଣ କରି ନ ଥିବ, ସେ କୌଣସି ଦିନିଷ କଣାବକା କରିପାରିବ ନାହିଁ । 18ଯେଉଁ ଲୋକର ବୁଦ୍ଧି ଅଛି, ସେ ପଶୁର ସଂଖ୍ୟାର ଅର୍ଥକୁ ଠିକରୂପ ଦେଇପାରିବ । ଏଥିପାଇଁ ବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ଏହିସଂଖ୍ୟା ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟର ସଂଖ୍ୟା । ତାହାର ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି 666 ।

ମୁକ୍ତପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଗୀତ

14 ତା’ପରେ ମୁଁ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ମେଷଗାବକଙ୍କୁ ଦେଖିଲି । ସେ ସିୟୋନ ପର୍ବତ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ସହିତ 1,44,000 ଲୋକ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ କପାଳରେ ମେଷଗାବକ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରମପିତାଙ୍କ ନାମ ଲେଖାଥିଲା । 2ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ମହାଜଳପ୍ରପାତ ଓ ମହାବଜ୍ରନାଦ ଭଳି ଏକ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି । ଏହା ବୀଣାବାଦକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବୀଣାବାଦନ କରିବାପରି ମନେହେଲା । 3ଏହି ଲୋକମାନେ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୁଣିଦଣ୍ଡ ନିର୍ମାଣ ପଶୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଗୀତ ଗାଇଲେ । ପୃଥିବୀରୁ କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା କେବଳ 1,44,000 ଜଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା କେହିହେଲେ ଏହି ଗୀତ ଶୁଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । 4ଏହି 1,44,000 ଜଣ ଲୋକମାନେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି

ବ୍ୟଭିଚାରପାପ କରିନାହାଁନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜକୁ କୁମାରୀକନ୍ୟା ଭୂଲ୍ୟ ପବିତ୍ର କରି ରଖିଛନ୍ତି। ମେଷଗାବକ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି। ଏହି 1,44,000 ଜଣ ମନୁଷ୍ୟଜାତି ମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମେଷଗାବକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଥମଫଳ ସ୍ୱରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ହୋଇଛନ୍ତି। 5 ସେମାନେ କେବେ ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନିର୍ଦୋଷ।

ତିନି ଦଶ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ

6 ତା'ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଏକ ଦୂତଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଥିବାର ଦେଖିଲି। ପୃଥିବୀର ସକଳ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତଦେଶ, ଜାତି, ଭାଷା ଓ ପ୍ରଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାପାଇଁ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ସୁସମାଗର ଥିଲା। 7 ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ମହମା ପ୍ରଦାନ କରି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବା ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉପାସନା କରି। ସେ ସ୍ୱର୍ଗ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ଜଳଭସ୍ମଗୁଡ଼ିକର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା।”

8 ତା'ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଜଣକ, ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତକୁ ଅନୁସରଣ କରି କହିଲେ, “ଯେଉଁ ମହାନଗରୀ ବାବିଲ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ଲୋଭ ଦେଖାଇ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରର କାମ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ରୂପକ ସ୍ତମ୍ଭ ପାନ କରାଇଛି, ସେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି।”

9 ତା'ପରେ ତୃତୀୟଦୂତ ଜଣକ, ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଦୂତଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅନୁସରଣ କରି କହିଲେ, “ଯଦି କେହି ଲୋକ ସେହି ପଶୁକୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରେ ଓ ତା' ନିଜ କପାଳରେ ଓ ହାତରେ ତା'ର ଚତୁର୍ଥ ଧାରଣ କରେ, 10 ସେହି ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ସ୍ତମ୍ଭ ପାନ କରିବ। ଏହି ସ୍ତମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ରରେ ଅମିଶିତ ଭାବେ ଢଳା ହୋଇଛି। ସେ ପବିତ୍ର ଦୂତଗଣ ଓ ମେଷଗାବକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଲ୍ଲସ ଗନ୍ଧକରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇବ।

11 ସେମାନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଧୂଆଁ ସବୁବେଳ ପାଇଁ ଉଠୁଥିବ। ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ବିନଷ୍ଟ କରି କେବେହେଲେ ଆରାମ ମିଳିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ନାମର ଚତୁର୍ଥ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି। 12 ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ଲୋକମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ହୁଅନ୍ତୁ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମାନିବା ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବା ଉଚିତ।

13 ତା'ପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଶୁଣିଲି। ସେହି ସ୍ୱର କହିଲା: “ଏହା ଲେଖିରଖ: ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ।”

ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତି, “ହଁ, ତାହା ସତ୍ୟ। ସେହି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କଠିନ ପରିଶ୍ରମରୁ ବିଶ୍ରାମ ନେବେ କାରଣ ସେମାନେ କରୁଥିବା କାମ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯିବ।”

ପୃଥିବୀର ଗଣ୍ୟ କଟାହେବ

14 ତା'ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ଧଳା ମେଘ ଥିଲା। ସେହି ମେଘ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ପରି ନିଶେ ବ୍ୟକ୍ତି ବସିଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତନାର ମୁକୁଟ ଓ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ମୁନିଆ ଦାଆ ଥିଲା।

15 ତା'ପରେ ମନ୍ଦିରରୁ ଆଉ ନିଶେ ଦୂତ ବାହାର ଆସିଲେ। ସେ ମେଘ ଉପରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ଦାଆ ଲଗାଇ ଗଣ୍ୟ ଅମଳ କରି, କାରଣ ଗଣ୍ୟ ଅମଳର ସମୟ ହୋଇ ଗଲାଣି। ପୃଥିବୀର ଫଳ ପାଟଗଲାଣି।”

16 ତେଣୁ ମେଘ ଉପରେ ଯିଏ ବସିଥିଲେ, ସେ ପୃଥିବୀର ଗଣ୍ୟରେ ଦାଆ ଲଗାଇଲେ। ଏହିପରି ପୃଥିବୀର ଗଣ୍ୟ କଟାଗଲା।

17 ତା'ପରେ ଆଉ ନିଶେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗର ମନ୍ଦିର ଭିତରୁ ଆସିଲେ। ତାହାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଧାରୁଆ ଦାଆ ଥିଲା।

18 ତା'ପରେ ଆଉ ନିଶେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ବେଦୀରୁ ଆସିଲେ। ସେହି ଦୂତଙ୍କର ଅଗ୍ନି ଉପରେ କ୍ଷମତା ଥିଲା। ସେ ଧାରୁଆ ଦାଆ ଧରିଥିବା ଦୂତଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ଡାକି କହିଲେ, “ପୃଥିବୀର ଅଙ୍ଗୁର ପେନ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଦାଆ ବ୍ୟବହାର କରି କାଟି ପକାଅ, କାରଣ ଦ୍ରାକ୍ଷା ପାଟଗଲାଣି।”

19 ତା'ପରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ନିଜର ଦାଆ ବୁଲାଇଲେ ଓ ପୃଥିବୀରୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି କଲେ। ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧ ରୂପ ଦ୍ରାକ୍ଷାପେଷା କୁଣ୍ଡରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପକାଇ ଦେଲେ। 20 ନଗର ବାହାରେ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ସବୁ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାପେଷା କୁଣ୍ଡରେ ଚପୁଡ଼ା ହେଲା। ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାକୁଣ୍ଡରୁ ରକ୍ତ ବୋହିଲା। ଏହା ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କ ଲଗାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠି 300 କିଲୋମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ତ ସ୍ରୋତ ହୋଇ ବହିବାରେ ଲାଗିଲା।

ଦୂତଙ୍କର ଶେଷ ମହାମାରୀ

15 ଏହାପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖିଲି। ସେଠାରେ ସାତଜଣ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ସାତୋଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଧରିଥିଲେ। ଏହା ଘଟିଲା ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧର ସମାପ୍ତି ଘଟିବ।

2 ମୁଁ ମୋ ସାମନାରେ ଅଗ୍ନି ମିଶ୍ରିତ କାଚ ପରି ଏକ ସମୁଦ୍ର ଦେଖିଲି। ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସେହି ପଶୁ, ତାହାର ପ୍ରତିମା, ଓ ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲି। ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ପରମେଶ୍ୱର ଦେଇଥିବା ବୀଣା ଥିଲା। 3 ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବକ ମୋଗାଙ୍କର ଓ ମେଷଗାବକଙ୍କର ଗୀତ ବୋଲୁଥିଲେ:

“ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର! ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମହାନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ ଜାତି ସମୂହର ରାଜା, ତୁମ୍ଭର ପଥଗୁଡ଼ିକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଓ ସତ୍ୟ।

4 ହେ ପ୍ରଭୁ! କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ ନ କରିବ? ସମସ୍ତଙ୍କର ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଅଟ। କାରଣ କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ସମସ୍ତ ଜାତିଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସିବେ ଓ ତୁମ୍ଭର

ଉପାସନା କରିବେ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ନ୍ୟାୟବନ୍ଧ ଏହା ନରତେ ବଦତ ।”

୫ଏହାପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ମନ୍ଦିର ଖୋଲିଦେବାର ଦେଖିଲି। ୬ସେହି ମନ୍ଦିର ଭିତରୁ ସାତନାଶ ଦୂତ ସାତୋଟି ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଧରି ବାହାର ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଗୁଣ୍ଡ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମସୀନା, ଗୁଣ୍ଡ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧରେ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଟ ବନ୍ଧନୀ ଥିଲା। ୭ତା’ପରେ ଗୁରୁ ନୀବତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଣେ ପ୍ରାଣୀ ସାତଦୂତଙ୍କୁ ସାତୋଟି ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଟ ପାତ୍ର ଦେଲେ। ସେହି ପାତ୍ର ନିତ୍ୟନୀବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧରେ ପରିପୁଷ୍ଟ ଥିଲା। ୮ସେହି ମନ୍ଦିର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ଓ କ୍ଷମତାର ଧୂଆଁରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲା। ସାତନାଶ ଦୂତଙ୍କର ସାତୋଟି ମହାମାରୀ ଶେଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଲୋକ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧରେ ସାତୋଟି ପାତ୍ର ପୁଷ୍ଟ

16 ତା’ପରେ ମୁଁ ମନ୍ଦିର ଭିତରୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱଜ ଗୁଣ୍ଡିଲି। ତାହା ସାତୋଟି ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲା, “ଯାଅ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧରେ ପୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସାତୋଟି ପାତ୍ରକୁ ପୁଥିବା ଉପରେ ଢାଳିଦିଅ ।”

୨ତହୁଁ ପ୍ରଥମ ଦୂତ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାର ପୁଥିବା ଉପରେ ତାହାଙ୍କ ପାତ୍ରକୁ ଢାଳିଦେଲେ। ତା’ପରେ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପଶୁର ଚନ୍ଦ୍ର ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଓ ତା’ର ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ଭାଗରେ ଅତି କଷ୍ଟଦାୟକ ଓ ସାଂଘାତିକ ଧରଣର ଘା ବାହାର ପଡ଼ିଲା।

୩ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ତାହାଙ୍କ ପାତ୍ରକୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଢାଳି ଦେଲେ। ସେଥିରେ ସମୁଦ୍ର ଜଳ ମୃତ ଲୋକର ରକ୍ତ ପରି ଲାଲ ହୋଇଗଲା। ସମୁଦ୍ରରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ମରିଗଲେ।

୪ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୂତ ତାହାଙ୍କ ପାତ୍ରକୁ ନଦୀ ଓ ଜଳ ନିର୍ଦ୍ଧରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଢାଳିଲେ। ନଦୀ ଓ ଜଳ ନିର୍ଦ୍ଧର ଗୁଡ଼ିକର ଜଳ ରକ୍ତ ହୋଇଗଲା। ୫ତା’ପରେ ମୁଁ ଜଳ ସମୂହର ଅଧିକାରୀ ଦୂତଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହିବାର ଗୁଣ୍ଡିଲି:

“ହେ ପବିତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ହିଁ କେବଳ ଅତୀତରେ ସର୍ବଦା ଥିଲ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛ। ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବରୁଣକରିବା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟ କରିଅଛ।

୬ଲୋକମାନେ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ରଲୋକ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତାମାନଙ୍କର ରକ୍ତପାତ କରିଥିଲେ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତପାନ କରିବାକୁ ଦେଇଛ। ସେମାନେ ଏହା ହିଁ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ।”

୭ମୁଁ ବେଦୀକୁ ଏହା କହିବାର ଗୁଣ୍ଡିଲି,

“ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ, ତୁମ୍ଭର ବରୁଣଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ।”

୮ଏହାପରେ ଚତୁର୍ଥ ଦୂତ ତାହାଙ୍କ ପାତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳିଲେ। ସେଥିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ି

ଦେବାର କ୍ଷମତା ଦିଆଗଲା। ୯ଲୋକମାନେ ପ୍ରବଣ୍ଡ ଉତ୍ତାପରେ ଜଳି ପୋଡ଼ିଗଲେ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ। କାରଣ ତାହାଙ୍କର କେବଳ ଏହି ସମସ୍ତ ମହାମାରୀ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ଅଧିକାର ଥିଲା। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ନାହିଁ କି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମା ଗାନ ଦେଲେ ନାହିଁ।

୧୦ପଞ୍ଚମ ଦୂତ ତାହାଙ୍କ ପାତ୍ର ସେହି ପଶୁର ସିଂହାସନ ଉପରେ ଢାଳିଲେ। ଏହାଦ୍ୱାରା ପଶୁର ରାଜ୍ୟରେ ଅନ୍ଧକାର ଘୋଟିଗଲା। ଲୋକମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଦିଉ କାମୁଡ଼ିଲେ।

୧୧ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଘା ସକାଶେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିନ୍ଦା କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ନାହିଁ ଓ ନିଜର ମନ୍ଦ କାମ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କଲେ ନାହିଁ।

୧୨ଷଷ୍ଠ ଦୂତ ତାହାଙ୍କ ପାତ୍ର ଫସତ ମହାନଦୀର ଉପରେ ଢାଳିଲେ। ଏହାଦ୍ୱାରା ନଦୀ ଜଳ ଗୁଣ୍ଡିଗଲା ଓ ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ଆସିବାକୁ ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଟ ତିଆରି କଲା। ୧୩ତା’ପରେ ମୁଁ ତିନୋଟି ଅଗୁଣ୍ଡ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେଖିଲି। ସେମାନେ ବେଙ୍ଗ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ଭୟଙ୍କର ସର୍ପ ମୁଖରୁ, ପଶୁ ମୁଖରୁ ଓ ଉଷ୍ଣଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତା ମୁଖରୁ ବାହାର ଆସିଲେ। ୧୪ସେମାନେ ଭୂତର ଆତ୍ମା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କ୍ଷମତା ଥିଲା। ସେମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାଦୀନର ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପୁଥିବାର ସବୁ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତ।

୧୫“ଦେଖା! ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁ ଭଳି ଆସିବି। ଯେ ମୋ ଅପେକ୍ଷାରେ ଗୁହଁ ରହେ ଓ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଥାଏ, ସେହି ଲୋକ ସୁଖୀ। ତେବେ ତାହାକୁ ଭଲଗ୍ର ହୋଇ ଗୁଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ଓ ଲୋକମାନେ ତାହାର ଲଜ୍ଜା ଦେଖିବେ ନାହିଁ।

୧୬ସେହି ଭୂତାତ୍ମାମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଏକା ଭାଷାରେ କୁହା ଯାଉଥିବା ‘ହର୍ମିଗିଦୋନ୍’ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଏକାଠି କଲେ।

୧୭ତା’ପରେ ସପ୍ତମ ଦୂତ ତାହାଙ୍କ ପାତ୍ରକୁ ବାୟୁରେ ଢାଳିଲେ ଓ ମନ୍ଦିର ଭିତରୁ ସିଂହାସନଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱର ଆସିଲା। ସେହି ସ୍ୱର କହିଲା, “ଏହା ସମାପ୍ତ ହେଲା!” ୧୮ତା’ପରେ ସେଠାରେ ବହୁଳ ଚମକିଲା, କୋଳାହଳ, ବଜ୍ରନାଦ ଓ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା। ଏଭଳି ଭୟଙ୍କର ଭୂମିକମ୍ପ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିହାସରେ କେବେ ହୋଇ ନ ଥିଲା। ୧୯ମହାନଗରୀ ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲା। ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ନଗରସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା। ପରମେଶ୍ୱର ମହାନଗରୀ ବାବିଲୋନକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାପାଇଁ ଭୁଲିଲେ ନାହିଁ। ସେ ତାହାକୁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରବଣ୍ଡ କ୍ରୋଧରୂପ ମଦରପାତ୍ରରୁ ପାନ କରାଇଲେ।

୨୦ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ୱୀପ ଉତ୍ତେଜ ଗଲା ଓ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ପର୍ବତ ରହିଲା ନାହିଁ। ୨୧ଆକାଶରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶ କୁଆପଥରମାନ ପଡ଼ିଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁଆପଥରର ଓଜନ ପ୍ରାୟ ୫୦ କିଲୋଗ୍ରାମ ଥିଲା। ଲୋକମାନେ ସେହି କୁଆପଥର ମହାମାରୀ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କଲେ। ଏହି କ୍ଳେଶ ଅତି ଭୟାନକ ଥିଲା।

ପଶୁ ଉପରେ ନରୀ

17 ସାତଦୁତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସାତୋଟି ପାତ୍ର ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ମୋତେ କହିଲେ, “ଆସ, ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବେଶ୍ୟାକୁ କ’ଣ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ, ତାହା ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖାଇବି। ସେ ବହୁତ ଜଳଗୁଣି ଉପରେ ବସିଛି। 2 ପୁଅବୀର ରାଜାମାନେ ତା’ସହତ ଯୌନପାପ (ବ୍ୟଭିଚାର) କରିଛନ୍ତି। ପୁଅବୀର ଲୋକମାନେ ତା’ର ବ୍ୟଭିଚାର ରୂପ ସ୍ତରରେ ମାତାଲ୍ ହୋଇଛନ୍ତି।”

3 ତା’ପରେ ଦୁତ ମୋତେ ଆହ୍ଲା ପ୍ଲୁର ମରୁଭୂମିକୁ ବନ୍ଦ ନେଇଗଲେ। ସେଠାରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ନାରୀକୁ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ପଶୁ ଉପରେ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲି। ସେ ପଶୁର ସର୍ବାଙ୍ଗ ଗରୀର ଉପରେ ଲଗୁରଙ୍କ ନିନ୍ଦା କରୁଥିବା ନାମସବୁ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା। ସେହି ପଶୁର ସାତୋଟି ମସ୍ତକ ଓ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା। 4 ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ବାଇଗଣି ଓ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲା। ସେ ପିନ୍ଧିଥିବା ସ୍ତନ, ଅଳଙ୍କାର ଓ ମଣିମୁକ୍ତା ଯୋଗୁ ଝଲୁଥିଲା। ତା’ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ଥିଲା। ସେହି ପାତ୍ରଟି ଘୃଣ୍ୟ ବନ୍ଧ୍ୟମୁଖକରେ ଓ ତା’ର ନିଦର ଯୌନଗତପାପର ଆବଦନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। 5 ତା’ର କପାଳରେ ଏକ ଗୁପ୍ତ ଅର୍ଥ ଥିବା ଉପାଧି ଲେଖା ହେଲା:

ମହାନ ବାବଲ, ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କର
ଓ ପୁଅବୀର ସବୁ ଘୃଣ୍ୟ
ବନ୍ଧ୍ୟସକଳର ମାତା।

6 ମୁଁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ଲୋକଙ୍କର ରକ୍ତ ଓ ଯୀର୍ବୁଙ୍କ ବନ୍ଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପିଇଥିବାର ଦେଖିଲି।

7 ମୁଁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକକୁ ଦେଖି ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲି। 7 ତା’ପରେ ସେ ଦୁତ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛ? ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ରହସ୍ୟ କହିବି ଓ ସତ୍ତ୍ୱ ମସ୍ତକ ଓ ଦଶଶିଙ୍ଗ ବଗିଷ୍ଠ ତା’ର ବାହନ ପଶୁ ବନ୍ଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ କହିବି। 8 ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପଶୁକୁ ଦେଖିଲ, ସେ ଆଗରୁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଜୀବିତ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେ ବଞ୍ଚିବ ଏବଂ ଗର୍ଭୀର ଗହ୍ୱରରୁ ଉଠି ଆସି ଧୂସ ପାଇବ। ନଗତ ଆରମ୍ଭରୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ନାମ ଦାବନ ପୁସ୍ତକରେ ଆଦୌ ଲେଖା ହୋଇନାହିଁ, ସେହି ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ, କାରଣ ସେ ଅତୀତରେ ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପୁଣି ବଞ୍ଚିବ।

9 ଏହାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ମନ ଆବଶ୍ୟକ। ଏହି ପଶୁର ସାତୋଟିମସ୍ତକ ହେଉଛି ସାତୋଟିପବିତ୍ର, ଯାହା ଉପରେ ସେ ବସେ। ତାହା ସାତଜଣ ରାଜାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଏ। 10 ଏହା ଭିତରୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ରାଜା ମରିଯାଇଲେଣି। ଜଣେ ରାଜା ବର୍ତ୍ତମାନ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଏବଂ ଶେଷ ରାଜା ଆସୁଛନ୍ତି। ସେ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ରହିବେ। 11 ଯେଉଁ ପଶୁ କେବେ ଜୀବିତ ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ, ସେ ଅଷ୍ଟମ ରାଜା। ସେ ପ୍ରଥମ ସାତ ଜଣ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ। ସେ ମଧ୍ୟ ଧୂସ ପାଇବ।

12 ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦଶଶିଙ୍ଗ ଦେଖିଲ, ତାହା ଦଶଜଣ ରାଜା। ଏହି ଦଶଜଣ ରାଜା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜା ଭଳି ରାଜ୍ୟ ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ପଶୁ ସହତ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପାଇବେ।

13 ଏହି ଦଶଜଣ ରାଜାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମାନ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ଓ ଅଧିକାର ସେହି ପଶୁକୁ ଦେବେ।

14 ସେମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ମେଷଶାବକ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବେ। କାରଣ ସେ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଓ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା। ସେ ଡାକିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କର ମନୋନୀତ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ସହତ ମିଶି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବେ।”

15 ତା’ପରେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗଦୁତ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଜଳଗୁଣି ଉପରେ ବେଶ୍ୟା ବସୁଥିବାର ଦେଖିଲ, ସେହି ଜଳଗୁଣି ହେଉଛି ବିଭିନ୍ନ ଲୋକ, ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ଓ ଭାଷାମାନ। 16 ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପଶୁ ଓ ଦଶ ଶିଙ୍ଗ ଦେଖିଲ, ସେମାନେ ସେହି ବେଶ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କରିବେ। ସେମାନେ ତା’ର ସବୁ ନେଇଯିବେ ଓ ତାହାକୁ ଉଲଗ୍ନ କରି ଛାଡ଼ିଦେବେ। ସେମାନେ ତାହାର ଗରୀରର ମାଂସ ଖାଇବେ ଓ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ିଦେବେ। 17 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଶାସନ କ୍ଷମତା ସେହି ପଶୁକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଯେପରି ରାଜି ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଏକ ଇଚ୍ଛା ଦେବେ। ଏହାପ୍ଲୁର ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିବା ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଶାସନ କରିବେ। 18 ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖିଲ, ସେ ପୁଅବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିବା, ସେହି ମହାନଗରୀକୁ ବୁଝାଏ।

ବାବଲର ଧୂସ

18 ତା’ପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଉ ଜଣେ ଦୁତଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇବାର ଦେଖିଲି। ସେହି ଦୁତଙ୍କର ବହୁତ କ୍ଷମତା ଥିଲା। ତାହାଙ୍କର ମହମା ପୁଅବୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। 2 ସେ ଦୁତ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ପାଟିକରି କହିଲେ:

“ତା’ର ପତନ ହେଲା। ମହାନଗରୀ ବାବଲର ପତନ ହୋଇଗଲା। ତାହା ଭୂତମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥଳୀ ହେଲା। ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୃତାଙ୍ଗା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଶୁଣ୍ଠ ପକ୍ଷୀ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଣ୍ଠ ତଥା ଘୃଣ୍ୟ ପଶୁଙ୍କ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ହେଲା।

3 ପୁଅବୀର ସବୁ ଲୋକମାନେ ତା’ର ବ୍ୟଭିଚାର ପାପର ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧର ସ୍ତରପାନ କରିଛନ୍ତି। ପୁଅବୀର ରାଜାମାନେ ତା’ସହତ ବ୍ୟଭିଚାର ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ସଂସାରର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ତାହାର ଧନରେ ଧନବାନ୍ ହୋଇଛନ୍ତି।”

4 ତା’ପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଉ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି
“ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ନଗରରୁ ବାହାର ଆସ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାର ଆସିଲେ, ତା’ର ପାପରେ ଭାଗୀଦାର ହେବନାହିଁ ଓ ତାହାର କ୍ଳେଶର ସହଭାଗୀ ହେବନାହିଁ।

5ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ, ତାହାର ପାପକାର୍ଯ୍ୟ ସେତିକି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେଲାଣି । ପରମେଶ୍ୱର ତା'ର ଭୁଲ କାମଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲି ନାହାଁନ୍ତି । ସେ ତା'ର କୁକର୍ମ ସବୁ ମନେ ପକାଇଲଣି ।

6ସେ ନଗର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଯେପରି କ୍ଷତି କରନ୍ତି, ତାହାର ସେହି ପ୍ରକାର କ୍ଷତି ହେବ । ତା'ର କୁକର୍ମ ପାଇଁ ତାହାକୁ ଦୁଇ ଗୁଣ ଅଧିକ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଆଯିବ । ସେ ନଗର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ସ୍ତର ଦେଇଛି, ତା'ନିମନ୍ତେ ତା' ଅପେକ୍ଷା ଦୁଇଗୁଣ ଅଧିକନିଗାମୁକ୍ତ ସ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ ଓ ତାହାକୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ।

7ସେ ଯେପରି ନିନ୍ଦେ ଭୋଗବିଳାସ ଓ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ନୀବନ ବଢ଼ାଇଛି, ସେହିପରି ତାହାକୁ ଅଧିକ ପରମାଣରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ବ୍ୟଥା ଭୋଗିବାକୁ ଦିଆଯିବ । ସେ ନିନ୍ଦେ ଗର୍ବରେ କହେ, “ମୁଁ ଗୁଣୀ ପରି ସିଂହାସନରେ ବସିଛି । ମୁଁ ବିଧବା ନୁହେଁ, ମୁଁ କେବେ ଶୋକ କରିବି ନାହିଁ ।”

8ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଭିତରେ ଏହି କ୍ଳେଶ ତାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ: ମୃତ୍ୟୁ, ଦୁଃଖଦାୟକ କ୍ରନ୍ଦନ, ମହା କ୍ଷୁଧା । ସେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଳିଯିବ, କାରଣ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ତା'ର ବିଗୁର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି ।”

9ଜଗତର ଯେଉଁ ଗୁନାମାନେ ତା' ସହତ ବ୍ୟଭିଚାର ପାପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ଥିଲେ ଓ ତା'ଧନରେ ଭାଗୀଦାର ଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଦହନର ଧୂଆଁ ଦେଖିବେ, ସେମାନେ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ କାରଣରୁ କାନ୍ଦିବେ ଓ ଦୁଃଖିତ ହେବେ । 10ସେହି ଗୁନାମାନେ ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭୟ କରିବେ ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ରହିବେ । ସେମାନେ କହିବେ:

“ହେ ମହାନଗରୀ, ହେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନଗରୀ ବାବଲ! ଏହା ଭୟାନକ! ଏହା ଭୟାନକ! ଘଣ୍ଟାକ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଆସିଲା ।”

11ଏହି ଜଗତର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ତା'ପାଇଁ ବିଳାପ ଓ ଦୁଃଖ କରିବେ । ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଏହାପରେ କେହି କଣିବେ ନାହିଁ । 12ସେମାନେ ସ୍ତନା, ରୂପା, ମୂଲ୍ୟବାନ ପଥର, ମୁକ୍ତା, ସୁନ୍ଦର ରେଶମବସ୍ତ୍ର, ବାଇଗଣି ରଙ୍ଗର ବସ୍ତ୍ର; ରେଶମୀ ଓ ଲାଲ ବସ୍ତ୍ର; ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଚନ୍ଦନ ଆଦି ସ୍ତବାସିତ କାଠଦିନିଷ; ହାତୀ ଦାନ୍ତର ପଦାର୍ଥମାନ, ମୂଲ୍ୟବାନ କାଠ, ପିତ୍ତଳ, ଲୌହ ଓ ମର୍ମର ପଥରରେ ନିର୍ମିତ ଶିଳ୍ପ ଦ୍ରବ୍ୟ; 13ଦାରୁଚିନି ପ୍ରଭୃତି ସ୍ତରାନ୍ଧି ମସଲ; ଅତର, ଧୂପ, ମଲମ, ସ୍ତରାନ୍ଧି ଧୂପ, ମଦ୍ୟ, ନୀତଡ଼େଲ, ମଇଦା, ଗହମ, ଗୁହପାଳିତ ଭୃଣଭୋଦୀ ପଶୁ, ମେଷ, ଘୋଡ଼ା, ରଥ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଶରୀର ଓ ପ୍ରାଣ ସବୁ ବକ୍ରି କରିବ । ତେଣୁ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ କାନ୍ଦିବେ ଓ କହିବେ:

14“ହେ ବାବଲ! ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ଦିନିଷ ଗୁଡ଼ିଏଇ, ସେସବୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଗୁଲିଯାଇଛି । ତୁମ୍ଭର ସବୁ ସୌଖିନ ଓ

ମନୋହାରୀ ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଉଡ଼େଇ ଯାଇଛି । ତୁମ୍ଭେ ସେସବୁ ଆଉ କେବେ ପାଇବ ନାହିଁ ।”

15ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ତା'ର ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଖି ଭୟ କରିବେ ଓ ତା'ଠାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ଠିଆ ହେବେ । ସେହି ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ସେହି ମୂଲ୍ୟବାନ ଦିନିଷ ବକ୍ରିକରି ଧନୀ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ କାନ୍ଦିବେ ଓ ଦୁଃଖ କରିବେ । 16ସେମାନେ କହିବେ:

“ହେ ମହାନଗରୀ! ଭୟାନକ! ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏହା କେତେ ଭୟାନକ: ଯେଉଁ ମହାନଗରୀ ସୁନ୍ଦରଗମ, ବାଇଗଣି ଓ ଘନଲାଲ ବର୍ଣ୍ଣର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲ, ସ୍ତନା, ମଣି ଓ ମୁକ୍ତାରେ ଝଟୁଥିଲ,

17ଘଣ୍ଟାକ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଗାଳ ସମ୍ପତ୍ତି ନଷ୍ଟ କରିଦିଆଗଲା ।”

ସମସ୍ତ ସମୁଦ୍ର କପ୍ତାନ, ସମୁଦ୍ର ଯାତ୍ରୀ, ନାବିକ, ନୌବାଣିଜ୍ୟ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ବାବଲଠାରୁ ଦୂରରେ ଠିଆ ହେଲେ ।

18ସେମାନେ ତା'ର ନକ୍ଷତ୍ରବାର ଧୂଆଁ ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, “ଏହି ମହାନଗରୀ ପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନଗରୀ ନାହିଁ ।” 19ସେମାନେ ନିନ୍ଦନିତ ମସ୍ତକ ଉପରେ ଧୂଳି ଫିଙ୍ଗିଲେ । ସେମାନେ କାନ୍ଦିଲେ ଓ ବହୁତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ:

“ହେ ମହାନଗରୀ! ଭୟାନକ! ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏହା କେତେ ଭୟାନକ । ଏହି ମହାନଗରୀର ଧନରେ ସମୁଦ୍ରରେ ବାଣିଜ୍ୟ, ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଧନୀ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଘଣ୍ଟାକ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଧୂସ ହୋଇଗଲା ।

20 ହେ ସୂର୍ଯ୍ୟ! ହେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ଲୋକମାନେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଗଣ ଏବଂ ପ୍ରେରିତଗଣ! ମହାନଗରୀର ଧୂସରେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ କର । ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ କଷ୍ଟ ଦେଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଛନ୍ତି ।

21ତା'ପରେ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ ପଥର ଉଠାଇଲେ । ଏହି ପଥରଟି ଗୋଟିଏ ଚକପଥର ପରି ବହୁତ ବଡ଼ । ସେହି ଦୂତ ଜଣକ ପଥରଟିକୁ ସମୁଦ୍ର ଭିତରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ:

“ଏହିପରି ଭାବରେ ମହାନଗରୀ ବାବଲକୁ ତଳକୁ ନିକ୍ଷେପ କରାଯିବ । ତାହାକୁ ଆଉ କେବେ କେହି ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ ।

22ତୋ'ଠାରେ କେହି ହେଲେ ଆଉ ଲୋକମାନଙ୍କର ବାଣୀର ସଙ୍ଗୀତ ଓ ବଂଶୀ, ତୁରୀ ଭଳି ଅନ୍ୟ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ତୋ'ଠାରେ କୌଣସି ଶିଳ୍ପର କାରଗରମାନେ ଆଉ ଦେଖାଯିବେ ନାହିଁ । ତୋ'ଠାରେ ଚକପେଷାର ଗନ୍ଧ ଆଉ କେବେହେଲେ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ ।

23ତୋ'ପାଖରେ ଦୀପର ଆଲୋକ ଆଉ ଦଳିବ ନାହିଁ । ତୋ'ପାଖରେ ବରକନ୍ୟାଙ୍କର ଆନନ୍ଦର ଧୂନି ଆଉ କେବେହେଲେ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ । ତୋ'ର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ପୃଥିବୀର ବହୁତ

ମହାନ ଲୋକ ଥିଲେ। ସମସ୍ତ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ତୋ'ର ଯାଦୁ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ।

24 ସେ (ବାବଲ) ଉଦ୍‌ବିଷୟଦ୍ୱାରା ମାନଙ୍କର ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେ ଦୂତ ପୁଣି କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ମାର ଦିଆଯାଇ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ରକ୍ତ ପାଇଁ ବାୟାଁ ଅଟେ।

ସ୍ୱର୍ଗବାସୀମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରର୍ଥନା

19 ତା'ପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ ଓ ଶୁଣିଲି। ସେମାନେ କହୁଥିଲେ:

“ହାଲିଲୁୟା! ବିଦୟ, ମହନା ଓ କ୍ଷମତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଟେ।

2 ତାହାଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ। ସେ ମହା ବେଶ୍ୟାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେହି ବେଶ୍ୟା ତା'ର ଯୌନଗତ ପାପରେ ପୃଥିବୀକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଦେଇଅଛି। ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ହେତୁ ତାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଛନ୍ତି।

3 ସେମାନେ ପୁଣି କହିଲେ:

“ହାଲିଲୁୟା ! ସେ ବେଶ୍ୟା ନିଜ ଯାଉଛି। ତାହାର ଧୂଆଁ ସର୍ବଦା ଉପରକୁ ଉଠୁଥିବ।”

4 ତା'ପରେ ଚବିଶ ନିଶ ପ୍ରାରୀନ ଓ ଗୁଣନିଶ ନିଶିତ ପ୍ରାଣୀ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ନଇଁଲେ ଓ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ:

“ଆମେନ! ହାଲିଲୁୟା!” (ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରର୍ଥନା କର)।

5 ତା'ପରେ ସିଂହାସନ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନି ଆସିଲା। ସେହି ଧ୍ୱନି କହିଲା:

“ହେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବକମାନେ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରର୍ଥନା କର! ହେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ ଲୋକମାନେ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରର୍ଥନା କର ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ।”

6 ତା'ପରେ ମୁଁ ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି। ଏହା ନିଜପ୍ରପାତର ଧ୍ୱନିପରି ଏବଂ ବିରାଟ ମେଘ ଗର୍ଜନର ଶବ୍ଦ ପରି ଥିଲା। ସେମାନେ କହୁଥିଲେ:

“ହାଲିଲୁୟା! ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତୁ କରୁଛନ୍ତି। ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ।

7 ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ କରିବା ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେବା! ଯେହେତୁ ‘ମେଷଗାବକ’ଙ୍କର ବିବାହ ଉତ୍ସବର ସମୟ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ଓ ତାହାଙ୍କର କନ୍ୟା ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସାରିଛି; ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେବା।

8 କନ୍ୟାକୁ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ ସୂକ୍ଷ୍ମ, ଗୁଣ୍ଡ ଓ ପରଶ୍ମାର ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଯାଇଛି।”

ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ସବୁ ସେମାନେ କରିଥିଲେ।

9 ତା'ପରେ ଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହା ଲେଖ: ମେଷଗାବକଙ୍କ ବିବାହ ଭୋଦିକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଧନ୍ୟ!” ଅଟେ।”

10 ତା'ପରେ ମୁଁ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବା ପାଇଁ ଡାହାଣ ପାଦତଳେ ପଡ଼ିଗଲି। କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ମୋତେ ପ୍ରଣାମ କରନାହିଁ! ମୁଁ ଭୂମିର ଓ ଭୂମି ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ମନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନିଶ୍ଚେ ସେବକ ମାତ୍ର। ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କର! କାରଣ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଉଦ୍‌ବିଷୟଦ୍ୱାରାର ମୂଳ ଆତ୍ମା ସ୍ୱରୂପ।

ଶ୍ୱେତ ଅଗ୍ର ଆରୋହୀ

11 ତା'ପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଖୋଲିଯିବାର ଦେଖିଲି। ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ୱେତ ଅଗ୍ର ଠିଆ ହୋଇଥିଲା। ଅଗ୍ରାରୋହୀଙ୍କ ନାମ ‘ବିଶ୍ୱସ୍ତ’ ଓ ‘ସତ୍ୟବାନ’। ସେ ନ୍ୟାୟପୁଣ୍ୟ ଭାବରେ ବିରୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ଓ ଲଢ଼ନ୍ତି। 12 ତାହାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ଧରି ସଦୃଶ। ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ମୁକୁଟ ଅଛି। ତାହାଙ୍କ କପାଳରେ ଗୋଟିଏ ନାମ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ସେ ନାମ ଜାଣି ନ ଥିଲେ।

13 ସେ ରକ୍ତଭିଜା ଗୋଟିଏ ରାଜପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ନାମ ‘ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ’। 14 ସ୍ୱର୍ଗର ସେନାବାହନୀଗଣ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ୱେତଅଗ୍ର ଉପରେ ବସିଥିଲେ। ସେମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମ, ପରଶ୍ମୂତ, ଗୁଣ୍ଡବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ। 15 ସେହି ଅଗ୍ର ରୋହୀଙ୍କ ମୁଖରୁ ଗୋଟିଏ ତୀକ୍ଷଣ ଖଣ୍ଡ ବାହାର ଥିଲା। ସେ ନୀତିଗଣଙ୍କୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଖଣ୍ଡର ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ। ସେ ଲୌହ ଦଣ୍ଡରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଧନ କରିବେ। ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧରୂପ ଦ୍ରାକ୍ଷାପେଷା କୁଣ୍ଡକୁ ଦଳିପକାଇବେ। 16 ତାହାଙ୍କ ପୋଷାକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏହା ଲେଖାଥିଲା:

ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ଓ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ

17 ତା'ପରେ ମୁଁ ନିଶ ଦୂତଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲି। ସେ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଥିବା ସବୁ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କହିଲେ, “ଆସ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହାଭୋଦି ପାଇଁ ଏକାଠି ହୁଅ। 18 ଆସ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକାଠି ହୋଇ ରାଜା, ସେନାପତି ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କ ଶରୀରର ମାଂସ ତଥା ଅଗ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆରୋହୀଙ୍କର ଓ ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ପରାଧୀନ, ସାନ ଓ ବଡ଼, ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ମାଂସ ଖାଇବ।”

19 ତା'ପରେ ମୁଁ ସେହି ପଶୁ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି। ସେମାନଙ୍କର ସେନାବାହନୀଗଣ, ଅଗ୍ରାରୋହୀ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସେନାବାହନୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ର ହେଲେ। 20 କିନ୍ତୁ ସେହି ପଶୁ ବନ୍ଦୀ ହେଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍‌ବିଷୟଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୀ ହେଲା। ଏହି ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍‌ବିଷୟଦ୍ୱାରା ସେହି ପଶୁ ପାଇଁ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟନକ

କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ଏହି ପଶୁ, ଯିଏ କି ପଶୁର ଚନ୍ଦ୍ର ଧାରଣ କରିଥିବା ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲା, ସେ ବନ୍ଦୀ ହେଲା । ସେହି ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ପଶୁଙ୍କୁ ଗନ୍ଧକ ନଳୁଥିବା ଅଗ୍ନିପୁଣ୍ୟ ହ୍ରଦରେ ନିର୍ଦ୍ଦଳ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଗଲା । **21**ସେମାନଙ୍କର ସେନାବାହନୀଗଣ ଅଗ୍ନିରୋହୀଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାହାରଥିବା ଖଡ୍ଗରେ ନିହତ ହେଲେ । ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀଗଣ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଗରୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଫେଟି ପୁରୁଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଇଲେ ।

ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ

20 ଡା'ପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇବାର ଦେଖିଲି । ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ପାତାଳର ଅତଳ ଗହରର ଗୁରୁ ଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗିକୁଳି ଥିଲା । **2**ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସେହି ବୃକ୍ଷାଳକାୟ ପୁରୁଣା ସାପକୁ ଧରିପକାଇଲେ । ସେହି ସାପ ହେଉଛି ଶତ୍ରୁତାନ । ଦୂତ ତାହାକୁ ଏକହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗିକୁଳିରେ ବାନ୍ଧିଦେଲେ । **3**ସେ ତାହାକୁ ଗଭୀରତମ ଗହରରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ଓ ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ । ଦୂତ ସେହି ଗହରକୁ ବନ୍ଦ କରି ମୁଦ୍ରା ବସାଇଲେ, ଯେପରି ସେ ହଜାରବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ତାହାକୁ ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଏ ।

ଶତ୍ରୁତାନର ପରାଜୟ

4ଡା'ପରେ ମୁଁ କେତୋଟି ସିଂହାସନ ଓ ଡା'ଉପରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲି । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାର ଶକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ହେବା ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କରିବା ହେତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମାରି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିଲି । ସେହି ଲୋକମାନେ ପଶୁକୁ କମ୍ପା ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରନ୍ଥିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ କପାଳରେ ବା ହାତରେ ସେହି ପଶୁର ଚନ୍ଦ୍ର ଧାରଣ କରି ନଥିଲେ । ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ନିବିଡ଼ ହେଲେ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଏକହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କଲେ । **5**ଅବଶିଷ୍ଟ ମୃତ ଲୋକମାନେ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବନ୍ଧି ଉଠିଲେ ନାହିଁ । ଏହା ହିଁ ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ । **6**ଏହି ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଂଗୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର । ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ସେହି ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଯାଦକ ହେବେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଏକହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରିବେ । **7**ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବାପରେ ଶତ୍ରୁତାନକୁ ଡା'ର ଗଭୀରତମ ଗହରର ବନ୍ଦୀଶାଳାରୁ ମୁକ୍ତ ମିଳିବ । **8**ସେ ପୁଅବୀର ଗୁଣକୋଣକୁ ଯାଇ ସବୁ ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିବ, ଓ ସେହି ସମୁଦ୍ର ବାଲି ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଗୋରୁ ଓ ମାଗୋରୁଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରିବ । **9**ଶତ୍ରୁତାନର ସେନାବାହନୀ ପୁଅବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ

ଗିବରଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟ ନଗରକୁ ଘେରଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ଆସିଲା ଓ ଡା'ର ସେନାବାହନୀକୁ ବିନାଶ କରିଦେଲା । **10**ସେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁତାନଯିଏ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲା, ସେହି ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସହିତ ଗନ୍ଧକରେ ପ୍ରଦଳିତ ଅଗ୍ନିମୟ ହ୍ରଦ ମଧ୍ୟକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିଗଲେ । ସେମାନେ ସେଠାରେ ବିନାଶିତ ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇବେ ।

ପୁଅବୀର ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର

11ଡା'ପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବିରାଟ ଗୁଡ଼ି ସିଂହାସନ ଦେଖିଲି । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେହି ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲି । ଆକାଶ ଓ ପୁଅବୀ ତାହାଙ୍କ ପାଖରୁ ଦୌଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ ଓ ଉଡ଼େଇ ଗଲେ । **12**ମୁଁ ବଡ଼ଠାରୁ ସାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସିଂହାସନ ସାମନାରେ ଠିଆହେବାର ଦେଖିଲି । ନିର୍ଦ୍ଦଳ ପୁସ୍ତକ ଖୋଲିଥିଲା । ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଖୋଲିଥିଲା । ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିଜନିଜ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ବିଚାର ହେଲା । ସେହି ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକରେ ଏସବୁ ବିଷୟ ଲେଖାଯାଇଥିଲା । **13**ସମୁଦ୍ର ଭିତରେ ଯେଉଁ ମୃତଲୋକମାନେ ଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେଲା । ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପାତାଳ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ଡା'ର କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସାରେ ବିଚାର କରାଗଲା । **14**ଡା'ପରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପାତାଳକୁ ଅଗ୍ନିମୟ ହ୍ରଦକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିଗଲା । ଏହି ଅଗ୍ନିମୟ ହ୍ରଦ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ଅଟେ । **15**ଯେଉଁ ଲୋକର ନାମ ନିର୍ଦ୍ଦଳ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାହୋଇଥିବାର ଦେଖାଗଲାନାହିଁ, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିମୟ ହ୍ରଦରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଗଲା ।

ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମ

21 ଏହାପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ନୂତନ ପୃଥିବୀ ଦେଖିଲି । ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପ୍ରଥମ ପୃଥିବୀ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଆଉ ସମୁଦ୍ର ନଥିଲା । **2**ଡା'ପରେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପବିତ୍ର ନଗରୀ ତଳକୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲି । ଏହି ପବିତ୍ର ନଗରୀ ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମ ଅଟେ । ବର ପାଇଁ କନ୍ୟା ଯେପରି ସୁସଜ୍ଜିତା ହୋଇଥାଏ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା । **3**ମୁଁ ସିଂହାସନରୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି । ସେହି ସ୍ୱର କହିଲା, “ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଲୋକ ହେବେ । ପରମେଶ୍ୱର ନିଜେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବେ । **4**ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଆଖିରୁ ସମସ୍ତ ଲୁହ ଘୋଳିଦେବେ । ଆଉ ଅଧିକ ମୃତ୍ୟୁ, ବିଷାଦ, କ୍ରନ୍ଦନ ବା କଷ୍ଟ ରହିବ ନାହିଁ । ସବୁ ପୁରାତନ ବିଷୟ ଲୋପପାଇଛି ।” **5**ସିଂହାସନ ଉପରେ ଯିଏ ବସିଥିଲେ, ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନୂତନ କରୁଅଛି ।” ଡା'ପରେ ସେ କହିଲେ, “ଏହା ଲେଖି ରଖ, କାରଣ ଏହି କଥାସବୁ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ ।” **6**ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ମୁଁ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଓ

ଶେଷା* ମୁଁ ତୁମ୍ଭାଉଁ ଲୋକକୁ ବନା ମୂଲ୍ୟରେ ନୀବନନଳ ନିର୍ଦ୍ଦରୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦେବ । 7ଯେ ବନ୍ଦୀ ହେବ, ସେ ଏହସବୁ ପାଇବ । ମୁଁ ତାହାର ପରମେଶ୍ୱର ହେବ ଓ ସେ ମୋର ପୁତ୍ର ହେବ । 8କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଭୀରୁ, ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ଘୃଣାକାର୍ଯ୍ୟ, ନରହତ୍ୟା, ଯୌନଗତ ପାପ, ମନ୍ଦ କୁହୁକ କରନ୍ତି ଓ ପ୍ରତିମାପୂଜକ ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସେମାନେ ଅଗ୍ନି ଓ ଋକ୍ଷକ ନିକୃତ୍ୱା ହୁଏତରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବେ । ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟୁ ।

9ତା'ପରେ ସାତଦଶ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସାତୋଟି ଶେଷ କ୍ଳେଶର ସାତପାତ୍ର ଥିଲା, ସେହିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନେତା ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ, “ମୋ ସହତ ଆସ । ମୁଁ ତୁମକୁ ବଧୁକୁ ଦେଖାଇବି । ସେ ମେଷଗାବକଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ । 10ସେ ଦୂତ ମୋତେ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାର ଗୋଟିଏ ବହୁତ ବଡ଼ ଓ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ନେଇଗଲେ । ସେ ମୋତେ ପବ୍ତ ନଗରୀ ଯିରୁଶାଲମ ଦେଖାଇଲେ । ମୁଁ ସେହି ନଗରୀକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲି । 11ସେହି ନଗରୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳମୟ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ଏହା ମୂଲ୍ୟବାନ ମଣି, ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇ ଝଲୁକୁଥିଲା । ଏହା ସୁନ୍ଦର ପରି ସୁନ୍ଦର ଥିଲା । 12ନଗରୀର ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଉଚ୍ଚ କାନ୍ଥ ଥିଲା । ଏହାର ବାରଟି ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାର ଥିଲା । ସେହି ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କରେ ବାରଟି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ବାରଟି ପରିବାରର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦଳର ନାମ ଖୋଦିତ ଥିଲା । 13ସେଠାରେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ତିନୋଟି ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର, ଉତ୍ତରରେ ତିନୋଟି ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର, ଦକ୍ଷିଣରେ ତିନୋଟି ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ତିନୋଟି ଦ୍ୱାର ଥିଲା । 14ନଗରୀର କାନ୍ଥସବୁ ବାରଟି ମୂଳଦୁଆ ପଥର ଉପରେ ଥିଲା । ସେହି ପଥରଉପରେ ମେଷଗାବକଙ୍କର ବାର ନିକ୍ଷେପର ନାମ ଲେଖାଯାଇଥିଲା ।

15ମୋ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିବା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭର ମାପଦଣ୍ଡ ଥିଲା । ସେ ନଗର, ଏହାର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଏବଂ ଏହାର କାନ୍ଥ ମାପ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ମାପଦଣ୍ଡ ନିଜ ହାତରେ ରଖିଥିଲେ । 16ସେହି ନଗରୀଟି ରୁଣ୍ଡକୋଣିଆ ଥିଲା । ଏହାର ଲମ୍ବା ଓ ଚଉଡ଼ା ସମାନ । ସେହି ଦୂତ ମାପଦଣ୍ଡରେ ନଗରୀକୁ ମାପିଲେ । ନଗରୀର ଲମ୍ବା 12,000 ଷ୍ଟାଡ଼ିଆ, ଚଉଡ଼ା 12,000 ଷ୍ଟାଡ଼ିଆ ଓ ଉଚ୍ଚତା ମଧ୍ୟ 12,000 ଷ୍ଟାଡ଼ିଆ* ଥିଲା । 17ସେ ଦୂତ କାନ୍ଥର ଉଚ୍ଚତା ମଧ୍ୟ ମାପିଲେ ଏହା 144 ହାତ ହେଲା । ଦୂତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାର ବ୍ୟବହୃତ ମାପଦଣ୍ଡରେ ମାପିଥିଲେ । 18ସେହି ନଗରୀର କାନ୍ଥ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତମଣିରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । ସେହି ନଗରୀ ସୁନ୍ଦର ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଖାଣ୍ଡି ସ୍ତମ୍ଭରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । 19ନଗରୀ କାନ୍ଥର ମୂଳଦୁଆ ପଥରରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ମଣି ଖଣିତ ଥିଲା । ପ୍ରଥମ କୋଣ ପଥରଟି ହୀରକମଣି,

ଦ୍ୱିତୀୟଟି ନୀଳକାନ୍ଥମଣି, ତୃତୀୟ ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟମଣି, ଚତୁର୍ଥଟି ମରକତମଣି ଥିଲା । 20ପଞ୍ଚମରେ ପୁଲକମଣି, ଷଷ୍ଠ ମଣିକମଣି, ସପ୍ତମଟି ପୁଷ୍କରମଣି, ଅଷ୍ଟମରେ ଫିରୋଦମଣି, ନବମରେ ଗୋମେଦକମଣି, ଦଶମରେ ଲଣ୍ଡନୀୟମଣି, ଏକାଦଶରେ ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳମଣି, ଓ ଦ୍ୱାଦଶରେ ସ୍ତମ୍ଭମଣି ଖଣିତ ଥିଲା । 21ବାରଟି ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ହେଉଛି ବାରଗୋଟି ମୁକ୍ତା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଗୋଟିଏ ଲେଖା ମୁକ୍ତାରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । ନଗରର ଗନ୍ଧପଥ ନିର୍ମଳ କାଚପରି, ଖାଣ୍ଡି ସ୍ତମ୍ଭରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ।

22ମୁଁ ସେହି ନଗରୀ ଭିତରେ କୌଣସି ମନ୍ଦିର ଦେଖିଲାନାହିଁ । ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମେଷଗାବକ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ନଗରର ମନ୍ଦିର । 23ସେହି ନଗରୀକୁ ଆଲୋକ ଦେବାପାଇଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବା ଚନ୍ଦ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହିମା ନଗରୀକୁ ଆଲୋକ ଦିଏ । ମେଷଗାବକ ସେହି ନଗରୀର ପ୍ରଦୀପ ସ୍ୱରୂପ । 24ନଗରୀର ଆଲୋକରେ ନୀତିସମୂହର ଲୋକମାନେ ଚାଲିବେ । ପୃଥିବୀର ଗୁଣାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ନଗରୀକୁ ଦେବେ । 25ସେହି ନଗରୀର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ଦିନ ବନ୍ଦ ରହିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେଠାରେ କେବେ ହେଲେ ଗତି ହେବ ନାହିଁ । 26ସେହି ନଗରକୁ ନୀତିସମୂହର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମହିମା ଅଣାଯିବ । 27କୌଣସି ଅଗୁଣ ଦିନିଷ ତା' ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ । ଲଜ୍ଜାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଲୋକ ଓ ମିଥ୍ୟା କହିବା ଲୋକ ତା' ଭିତରେ ପଶିପାରିବେନାହିଁ । ମେଷଗାବକଙ୍କ ନୀବନପୁସ୍ତକରେ ନାମ ଲେଖାହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ସେହି ନଗରୀ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

22 ତା'ପରେ ଦୂତ ମୋତେ ନୀବନନଳର ନଦୀ ଦେଖାଇଲେ । ସେ ନଦୀଟି ସୁନ୍ଦର ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଥିଲା । ସେହି ନଦୀ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମେଷଗାବକଙ୍କ ସିଂହାସନରୁ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି । 2ଏହା ନଗରୀର ଗନ୍ଧପଥ ଦେଇ ତଳକୁ ବୋହିଯାଏ । ନଦୀର ଦୁଇ ପଟେ ନୀବନ ବୃକ୍ଷ ଥିଲା । ଏହି ବୃକ୍ଷରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବାର ଥର ଫଳ ଫଳେ । ଏହା ପ୍ରତିମାସ ଫଳ ଦିଏ । ଏହି ଗଛର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ନୀତିସମୂହର ସ୍ତମ୍ଭତା ପାଇଁ ଅଟେ । 3ସେଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାର ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତ ଦୋଷୀ ବସ୍ତ୍ର ରହିବନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମେଷଗାବକଙ୍କ ସିଂହାସନ ସେଠାରେ ରହିବ । ତାହାଙ୍କର ସେବକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବେ । 4ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ଦେଖିବେ । ସେମାନଙ୍କ କପାଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନାମ ଲେଖାହେବ । 5ସେଠାରେ ଆଉ କେବେ ଗତି ହେବନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ପ୍ରଦୀପର କମ୍ପା ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକ ଆଉ ଆବଶ୍ୟକ କରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଦେବେ । ସେମାନେ ଗୁଣାଙ୍କପରି ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ଗନ୍ଧି କରିବେ ।

6ସେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ । ପ୍ରଭୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦର୍ଶନୀମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ଯାହା ଗୀତ୍ର ଘଟିବ, ତାହା ତାହାଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ଗ୍ରିକ୍ ଭାଷାରେ ଏହା ଆଲ୍‌ଫା ଓ ଓମେଗା କୁହାଯାଏ । ଏହା ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ଅକ୍ଷର । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ।

7“ଗୁଣ! ଆମ୍ଭେ ଗୀଘ୍ର ଆସୁଅଛୁ । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ପାଳନ କରିବ, ସେ ଧନ୍ୟ ହେବ ।

8ମୁଁ ଯୋହନ । ମୁଁ ଏସବୁ ଶୁଣିଛି ଓ ଦେଖିଛି । ପୁଣି କଥା ଶୁଣିବା ଓ ଦେଖିବା ପରେ ମୁଁ ଏସବୁ କହିବାଦୂତଙ୍କ ପାଦତଳେ ପ୍ରଣାମ କରିବା ପାଇଁ ପଡ଼ିଗଲି । 9କିନ୍ତୁ ସେହି ଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ, “ମୋତେ ପ୍ରଣାମ କର ନାହିଁ! ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପରି, ଓ ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ପରି ନିଶ୍ଚୟ ସେବକ । ମୁଁ ସେହିମାନଙ୍କ ପରି ନିଶ୍ଚୟ ସେବକ ଯିଏ, ଏହି ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରେ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କର ।”

10ତା’ପରେ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋପନୀୟ ରଖନାହିଁ । ଏସବୁ ଘଟିବାର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିଲଣି । 11ଯେ ମନ୍ଦ କରୁଛି, ତାହାକୁ ମନ୍ଦ କରିବାକୁ ଦିଅ । ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଅଶୁଚି ହୋଇ ରହୁ । ଯେ ଭଲ କରୁଛି, ତାହାକୁ ଭଲ କରିବାକୁ ଦିଅ । ଯେ ପବିତ୍ର, ତାହାକୁ ପବିତ୍ର ହୋଇ ରହିବାକୁ ଦିଅ ।”

12“ଗୁଣ! ଆମ୍ଭେ ଗୀଘ୍ର ଆସୁଛୁ, ଆମ୍ଭେ ସାଙ୍ଗରେ ପୁରସ୍କାର ନେଇ ଆସିବ । ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା’ର କର୍ମଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବ । 13ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ; କ ଓ କ୍ଷ, ଆଦି ଓ ଅନ୍ତ ।”

14“ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜର ଗୁଣପୋଷାକ ଧୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ହେବେ । ନିଜର ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ରହିଛି । ସେମାନେ ନଗରୀ

ଭିତରକୁ ନଗରୀ ଘର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ । 15କିନ୍ତୁ କୁକୁରମାନେ, ମନ୍ଦ କୁହୁକ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଯୌନଗତ ପାପ କରନ୍ତି, ନରହନ୍ତାମାନେ, ପ୍ରତିମାପୂଜକଗଣ, ମିଥ୍ୟାପ୍ରିୟ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନେ ନଗରର ବାହାରେ ରହିବେ ।”

16“ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ଯାଗୁ । ମୁଁ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ସମସ୍ତ କହିବା ପାଇଁ ମୋର ଦୂତଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ପଠାଇଛି । ଆମ୍ଭେ ଦାଉଦଙ୍କ ପରିବାରର ବଂଶଜାତ । ଆମ୍ଭେ ଉତ୍କଳ ପ୍ରଭୃତୀ ଡାଗୁ ।”

17ଆତ୍ମା ଓ କନ୍ୟା କହନ୍ତି, “ଆସ!” ଏସବୁ ଶୁଣୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ କହୁ, “ଆସ!” । ଯେ ତୁଷ୍ଟାନ୍ତ, ସେ ଆସୁ; ଯେ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦାନ କରିପାରେ । 18ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ମୁଁ ସତର୍କ କରିଦିଏ । କେହି ଯଦି ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହିତ କିଛି ଯୋଗକରେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର ତାହାକୁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଥିବା କ୍ଳେଶଗୁଡ଼ିକ ଦେବେ । 19ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ କିଛି କାଢ଼ି ଦିଏ, ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ପବିତ୍ର ନଗରୀରୁ ତାହାର ଅଧିକାର କାଢ଼ିନେବେ ।

20ଯାଗୁ ହିଁ ଏସବୁ ସତ୍ୟ କହନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କହନ୍ତି, “ହିଁ, ଆମ୍ଭେ ଗୀଘ୍ର ଆସୁଛୁ ।” ଆମେନ୍! ହେ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ, ଆସନ୍ତୁ ।

21ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଥାଉ । ଆମେନ୍ ।